

Dagbog 32

Dagbog for turen til Sydkorea og Thailand 2009

Forord

Denne dagbog er min 32. dagbog der beskriver turen til Sydkorea og Thailand 2009.

Der kan forekomme udtalelser der måske nok er lidt hårde, men det er de tanker jeg havde om denne periode og de mennesker jeg var omgivet af.

Denne dagbog er ikke tiltænkt for at skade nogen, men mere for at fortælle om mit liv og oplevelser.

Der er episoder og oplevelser jeg har valgt ikke at videregive, da disse måske sårer mere end de gavner – både for mig selv, men så sandelig også overfor de involverede parter.

God fornøjelse med læsningen!

Kaj Heydt Jørgensen

Indholdsfortegnelse

2009 Turen til Sydkorea og Thailand

Turen til Sydkorea og Thailand 2009

Lørdag den 20. juni 2009

Turen startede i år lørdag den 20. juni 2009. Vi skulle køre hjemmefra omkring kl. 10.00. Mogens (Gai's mand) kørte os til Billund. Vi var i god tid – men i stedet for at tøjfe rundt derhjemme, kunne vi ligeså godt komme af sted.

I Billund fik vi checket ind til Bangkok og for mit vedkommende til Seoul i Sydkorea. Kl. 12.50 skulle vi flyve til Kastrup – og vi var hurtigt igennem kontrollen, hvor Atchara dog blev hevet til side – ren rutinecheck, som "maskinen" automatisk pegede ud. Selvfølgelig havde hun ikke noget med.

Kontrollanten forklarede, at da Atchara gik igennem var hun blevet godkendt – men der blev taget tilfældige stikprøver, og som de ikke selv var herre over.

Flyvetiden til Kastrup var kun 25 minutter, hvor vi meget hurtigt kom ud til gaten. De var påbegyndt ombordstigning – så det kunne simpelthen ikke passe bedre.

Vi skulle flyve med Thai Air og en Boeing 747-400 og havde omkring 9.000 km. foran os.

Kl. 14.35 var det afgang og efter ca. 10 timers flyvning ankom vi til Bangkok. Det havde som sædvanligt været en god tur – bare for længe.

Kl. 05.40 lokal tid (+5 timer) landede vi og jeg skulle straks forlade Atchara, Casper og Jesper, da jeg allerede kl. 07.10 skulle flyve videre, så igen en meget kort ventetid – heldigvis.

Skulle igen flyve med Thai Air – denne gang en Boeing 777-200, og det så ud til at maskinen blev fuldstændig t fyldt. Skulle have en mellemlanding på Taiwan – nærmere Taipai – en strækning på 2.486 km.

Oppe fra flyvemaskinen – under indflyvningen til Taipai, så det ud til at være et meget rent land og meget frodigt. I Taipai skulle vi forlade flyvemaskinen i en times tid, hvorefter vi skulle flyve direkte til Seoul's Internationale lufthavn Incheon – en strækning på 1.482 km.

Trætheden var ved at overvinde mig, og jeg havde svær ved at holde mig vågen – til vi var kommet i luften – men jeg elsker disse starter – så de skal bare opleves.

Kl. 16.00 landede vi i Seoul – en meget moderne lufthavn, og som ligner den i Hong Kong til forveksling. Jeg var hurtigt igennem de forskellige check, og skulle nu bare transporteres ind til hotellet.

Der var mange muligheder for transport, men trætheden sagde mig, at det skulle være det nemmeste og dermed også den dyreste – en taxi.

Jeg havde indtil nu været undervejs 24 timer og havde en tidsforskydning på 7 timer.

Jeg skulle bo på hotel Koreana, og her var alt bare klar – de skulle bare lige have navn, pasnummer og kreditkortoplysninger, så var det klaret.

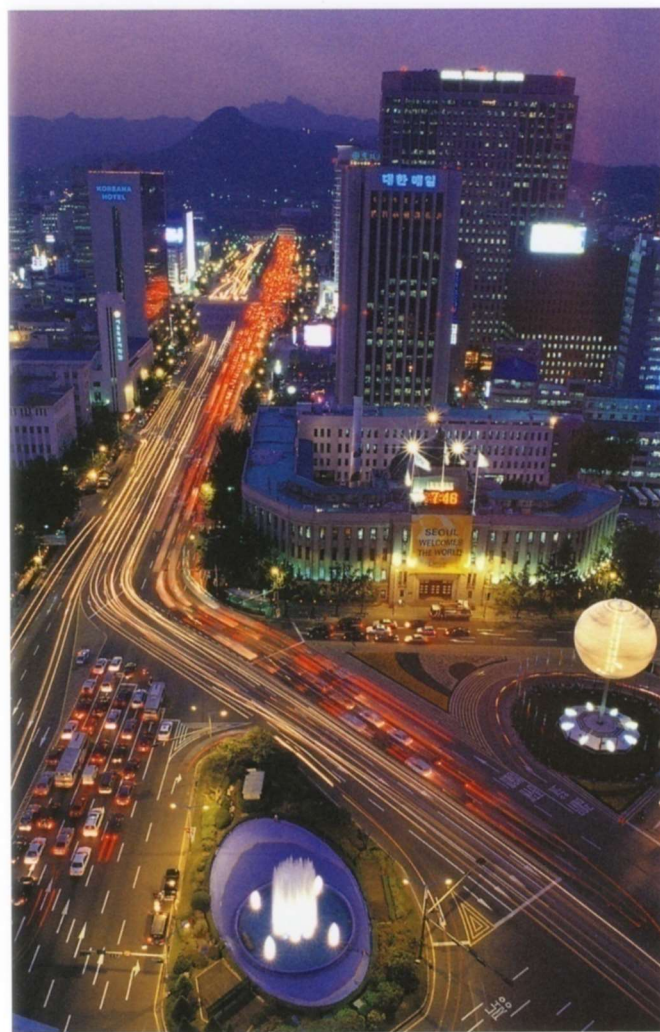
Koreana Hotel

61-1, 1-Ga

Taepyung-Ro, Choong-Ku

Seoul, Korea

På billedet ses til venstre Koreana Hotel

SEOUL

서울

Jeg dømte hurtigt resten af dagen til ikke andet end at komme mig ovenpå rejsetiden.

Som det første fik jeg ringet til Atchara, som kunne fortælle at det ene kuffert manglede – den var ikke med flyvemaskinen, men ellers havde de det godt og var på vej nordover.

Herefter satte jeg mig ned i restauranten og fik lavet en plan for hvad det der dagen efter skulle ske. Fik ved hjælp af tjenerne lokaliseret hvor Koreana Hotel lå på bykortet – en rigtig god følelse ;-)

Fik serveret lokal frisk øl – rigtig godt.

Herefter lidt fjernsyn og så godnat omkring kl. 20.30 lokal tid. Dette var tiltrængt.

Lidt om Sydkorea - Seoul

Seoul er et smukt og spændende møde med den gamle koreanske kultur, og samtidig mærker man overalt i byen, at man befinder sig i en af Asiens moderne metropoler.

Den sydkoreanske hovedstad er et overflødhedshorn af store paladsanlæg, der ligger omgivet af grønne parker, og her kan man fornemme den ophøjede ro og balance, der ligger i de skønne bygningskomplekser, som paladserne er.

Seoul er rundhåndet udstyret med natur, den rolige flod flyder gennem byen, og højdedragene ligger både rundt om og midt i byen. På toppen af det hele hviler tårnet Seoul Tower, hvor man kan se det hele lidt fra oven, og herfra fornemmer man rigtigt byens størrelse og opdelingen af nyt moderne byggerier og de historiske paladser.

Når dagen går på hæld er der masser at tage sig til i byen, hvor butikkerne, spisecentre og attraktioner ligger som perler på en snor.

Seoul ligger tæt på grænsen til søsterlandet Nordkorea, og har man muligheden bør man tage en tur til Den Demilitariserede Zone (DMZ), hvor man ikke bare kommer tæt på landet mod nord, men faktisk også ind på nordkoreansk territorium.

Fakta om Sydkorea:

Officielt navn	Republikken Korea	
Hovedstad	Seoul (10.349.312 indbyggere)	
Styreform	Republik	
Primære religioner	Kristendom, buddhisme	
Sprog	Koreansk	
Areal	99.646 km ²	
Indbyggertal	49.000.000	
Grænser til:	Nord	DPRK/Nordkorea
	Syd	Korea strædet
	Øst	Det Japanske Hav
	Vest	Det Gule Hav
Længste floder	Nakdong (522 km). Han (494 km).	
Valuta	Won. 1 DKK = ca. 232 WON.	
Gennemsnitsløn	Ca. 2.500,- US\$	
Skat	Ca. 13 - 14 %	
Tidszone	+ 7 timer fra Danmark	

Mandag den 22. juni 2009

Stod op omkring kl. 08.00 og efter en tiltrængt barbering og bad, var jeg klar til morgenmad. Igen en lille udfordring – hvor skulle jeg finde denne på dette store hotel. Det lykkedes dog rimeligt hurtigt – brugte udelukkelsesmetoden.

Nu skulle byen udforskes. Først ville jeg finde det officielle koreanske turist kontor, som skulle ligge lige i nærheden, men det blev til en længere tur. Kunne bare ikke finde det, men langt om længe lykkedes det. Set med de positive briller på, betød det at jeg havde fået nærområdet bedre at kende.

Startede med at bestille en tur til DMZ. Der var 2 ture derop, og det så ikke ud til at man kunne kombinere disse 2 ture, hvilket jeg havde mest lyst til.

Jeg fik et kontaktsted, hvor jeg skulle møde næste morgen, og hvor arrangøren af turen havde kontor.

Jeg besluttede at opsøge dette kontor – måske de havde flere spændende ture på programmet. Det lå heller ikke ret langt fra Hotel Koreana.

Og godt jeg gjorde dette. Jeg fik ændret min tur, så jeg kombinerede de 2 ønskede ture til DMZ til en heldagstur, hvilket betød et lille tillæg til prisen.

Desuden fik jeg bestilt en billet til noget karate opvisning (dans) til om aftenen, en heldagsbyrundtur i Seoul til om onsdagen. Torsdag og fredag var endnu ikke planlagt.

Turene stod mig i 245.000,- Won, og nu var der taget hul på oplevelserne.

Havde en god snak med "lederen" fra kontoret. Hun var sød, utrolig venlig og tillige smuk. Hun gav mig en masse små tips – og ikke mindst, hvad jeg på egen hånd kunne bruge resten af dagen på til at udforske.

RECEIPT

領 收 證

Receipt No. : R-906-024

Issued Date : 22nd JUN. 2009

Received from: Mr. KAJ JORGENSEN

The sum of: ₩ 1,000,000
金 額

Tour Name: Full day Morning & Afternoon Tour.
ツアー名

Tour Date & Time: 24th JUN. 9:30am Meeting Point: Global tour office
出発日付 場所

on the 3rd floor

This is to certify that the above amount is duly received.
上記金額を領收致します。

6th FL. Main Wing. Lotte Hotel Seoul
1, Sogong-dong, Jung-gu, Seoul, Korea
Tel: (02) 776-3153
Fax: (02) 771-9112
e-mail: citytour@globaltour.co.kr

發行者 EUNHYE LEE signature

RECEIPT

領 收 證

Receipt No. : R-906-023

Issued Date : 23rd JUN 2009

Received from: Mr. KAJ JORGENSEN

The sum of: ₩ 110,000
金 額

Tour Name: Panmunjeom (JSA) + The 3rd Tunnel.
ツアー名

Tour Date & Time: 23rd JUN. at 07:50 Meeting Point: Joong Ang Express Tour
出発日付 場所

on the 2nd floor.

This is to certify that the above amount is duly received.
上記金額を領收致します。

6th FL. Main Wing. Lotte Hotel Seoul
1, Sogong-dong, Jung-gu, Seoul, Korea
Tel: (02) 776-3153
Fax: (02) 771-9112
e-mail: citytour@globaltour.co.kr

發行者 EUNHYE LEE signature

予約確認書

コース名	百済ロマン号
予約番号	20090625-TA261
参加人員	JORGENSEN/KAJ 様 一行 総1名
出発日時	2009-06-25(木)
予約代行会社名	GLOBALTOUR
予約代行会社 担当ガイド携帯番号	010-4909-3917
集合場所	ロッテホテルソウル2階グループデスク
ソウル事務所 連絡先	月-金:09:00~18:00/土:10:00-12:00 02-778-7766,02-778-7764
緊急連絡先	017-252-1138
その他	1) 出発時間は朝8時ですので出発10分前にご集合おねがいます。 2) この予約確認書を持参してにご集合お願いします。
予約確認書発行日	2009年06月24日

(株) ケイアイツアー

ソウル中区北倉洞35番地宇盛ビル301号

電話: 02-778-7766、02-778-7764 FAX:02-778-1174

MAIL:kitour01@live.co.kr

close

07:50 2F.

Mit indtryk af koreanerne er indtil videre, ud over alt hvad jeg havde ventet, utrolig venlige og gæstfrie – et dejligt folk.

Fra kontoret gik jeg til fods op til Jongmyo (Royal Ancestral Shrine) et fristed i det hektiske downtown.

Jongmyo er en kongelig helligdom, der er opført i slutningen af 1300-tallet umiddelbart efter, at Seoul var blevet Koreas hovedstad. Det elegante og storladne anlæg var fire gange årligt skueplads for ceremonier, hvor kongen, hans sønner og militære ledere deltog. Stedet regnes for at være et af de vigtigste i den koreanske kulturhistorie.

På vej op til Jongmyo sad der rigtig mange ældre mænd og spillede brætspil – der var en kanon stemning over området, hvor man bare hyggede sig sammen.

Herefter ville jeg besøge Jung-gu (The village of traditional houses), men forinden skulle der altså indtages noget føde – jeg var blevet sulten. Fandt en rigtig spændende restaurant, hvor jeg fik ris indbagt i ægge pandekage og dertil kold hvidvin, hvilket var en del af konceptet. Et ekstra glas vin kunne ikke tilkøbes.

Besøget i denne "landsby" var meget spændende, men ikke sindsoprivende – men dog stadig et besøg værd. Byen var bygget op omkring forskellige traditionelle koreanske huse.

Herefter gik turen hjemad mod hotellet – ad en ny rute. Det virkede til at være nemt at færdes rundt i Downtown. Bykortet var meget nøjagtigt.

Mine "gamle" ben var ved at trænge til hvile efterhånden. Jeg ved ikke hvor mange km og tunneller jeg havde gået op og ned af, men det var mange. Kl. 15.30 ankom jeg til hotellet – godt træt, hvorfor jeg besluttede mig at tage en lille morfar og dermed være klar til næste træk.

Et bad – lidt at spise, og så af sted igen, dog først lige forinden at havet snakket med Atchara. Den ene kuffert var ikke dukket op i Bangkok, og kunne først hentes senere. Men de havde det alle godt – hvilket var det vigtigste.

Jeg fandt hurtigt stedet, og skulle se "JUMP Performance" – et show med koreansk taekwondo og andre asiatiske stilarter og med masser af akrobatik – det hele opbygget omkring en historie. Et forrygende godt show med masser af fart på i hele 1½ time – uden pause.

Artisterne optræder med dette show på verdensplan, og desværre måtte der ikke fotograferes – fandt jeg ud af ;-)- et enkelt billede blev det dog til.

På vej hjem holdt jeg en pause på en "lokal bar TEXAS" hvor jeg fik et par "Tiger beer", og kom i dejlig "Singapore stemning".

Stedet hvor jeg holdt min pause, var et fantastisk godt sted – her kom rigtig mange mennesker.

På vej hjem til hotellet, hvor jeg skulle igennem en tunnel, oplevede jeg for første gang, at der også er fattigdom i Sydkorea. Nede i tunnelen lå der rigtig mange hjemløse under papkasser – et trist syn, men det var fredelige mennesker, der bare ikke havde et "ordentligt" sted at sove.

Hjemme på hotellet var det tid til at sige godnat – efter rigtig mange oplevelser.

Tirsdag den 23. juni 2009

Stod tidlig op – allerede kl. 06.00. Det var en dag jeg havde set meget frem til – at besøge DMZ på den berømte / berygtede 38. breddegrad.

Omkring kl. 07.00 gik jeg til Hotel Lotte, som var mødestedet for turen til DMZ. Omkring kl. 08.00 var vi alle samlet. Vi skulle være en hel busfuld.

DMZ

Det koreanske land er delt i Nord- og Sydkorea. Efter Korea krigen (25/6-1950 – 27/7-1953), blev den Demilitariserede Zone (DMZ) etableret. Zonen går gennem hele landet fra øst til vest på den 38. breddegrad, og strækker sig 2 km på hver side af den egentlige grænse. Grænsen er 245 km lang. DMZ er et meget håndfast symbol på den Kolde Krig, der prægede verden efter 2. Verdenskrig. Zonen er i dag en fascinerende blanding af spænding og fred.

Officielt er der aldrig indgået en regulær fredsftale mellem disse 2 lande.

Et besøg i DMZ bør foretages på en arrangeret tur, idet der er formaliteter ved indgang og udgang til området generelt og til nogle af de specifikke seværdigheder.

Efterhånden som vi nærmer os Nordkorea, blev det mere og mere at se, hvor meget DMZ betyder. Ned til floden var der pigtråd overalt, og på den anden side af floden havde vi Nordkorea, hvor alt var bart – alle træer var fældet – hvilket havde 2 formål.

1. Der var stor mangel på brændsel i Nordkorea
2. Det var nemmere at skyde dem der ønskede at flygte til Sydkorea

Vores første stop var ved Imjingak (Freedom Bridge).

Imjingak, som ligger 7 km fra DMZ, er centrum for turistinformationen om det koreanske spørgsmål. Imjingak komplekset blev bygget i 1972, og det består af en genforeningspark, forskellige monumenter, et Nordkorea center og selve Imjingak bygningen.

Man kan opleve forskellige effekter fra Korea konflikten, bl.a. tanks. Her kan man også se Gyeongui jernbanelinjen, der blev ødelagt i 1950.

Efter Korea krigen blev broen brugt til at udveksle krigsfanger mellem Nord- og Sydkorea, og bliver derfor kaldt "friheds broen".

Ved broen står et skilt med følgende ordlyd:

Toget ønsker at køre igen!

Herefter kørte vi ud til den 3. Infiltrations Tunnel, hvor vi først skulle checkes med hensyn til pas. Sikkerheden var ekstrem høj jo tættere vi kom på DMZ og militær aktiviteterne var store.

Det er følgende FN lande der har opsynet med DMZ fra sydkoreansk jord:

United States of America
United Kingdom
Canada
Republic of Colombia
Empire of Ethiopia
Republic of Greece
French Republic
Grand Duchy of Luxemburg
Kingdom of Netherlands
Dominion of New Zealand
Republic of Philippines
Kingdom of Thailand
Republic of Turkey
Republic of South Africa
Commonweal of Australia
Kingdom of Belgium

Den 3. Infiltrations Tunnel blev opdaget i 1978. Tunnelen går mellem Syd- og Nordkorea, og efter opdagelsen var den genstand for gensidige spekulationer om anvendelse til eventuel invasion. Tunnelen er bygget til, at omkring 30.000 fuldt oppakkede soldater kan passere den i timen.

Tunnelen ligger i 73 meters dybde, og er 2 meter bred og 2 meter høj. Tunnelen er total 1.635 meter lang, hvoraf de 435 meter er på sydkoreansk jord fra Military Demarcation Line (MDL), og ligger kun ca. 55 km fra Seoul.

P.S.

I 1990 fandt man den 4. Tunnel, og man mener der er flere tunneler.

Vi startede med at køre ned i tunnelen med et lille tog, og det blev koldere og koldere. Desværre måtte vi ikke fotografere dernede.

Vi kunne gå 265 meter ind i tunnelen i den demilitariserede zone og var dermed kun 170 meter fra MDL. Længere måtte vi ikke komme af sikkerhedsmæssige årsager – vi kunne heller ikke – der var pigtråd og nogle jerndøre der først skulle forceres.

Grundet den store interesse / nysgerrighed for denne tunnel, havde sydkoreanerne bygget en nedgang mere – så der kunne komme flere ned og op. Denne nye nedgang / opgang skulle tages til fods, og for de friske, måtte vi gerne tage denne opgang.

Den var jeg med på – og hold da op – det var sejere end jeg havde troet, men jeg kom op sammen med en lille flok mere.

Efter tunnel besøget skulle vi se en film fra Korea krigen, og efterhånden begyndte det virkelig at gå op for mig, hvad denne DMZ betød – skræmmende.

Prøv at tænke på, hvad det koster af ressourcer at holde denne zone fri.

Herefter kørte vi til Mt. Dorasan Observation, hvor man kan betragte området og også se ind til Nordkorea. Observationsposten ligger indenfor DMZ, og er det nordligste punkt i Sydkorea, hvor du gennem teleskopkikkerter kan se ind i Nordkorea på tætteste hånd. Kan bl.a. se byen Kesung City, og propaganda byen Kijongdong of North Korea – som er en "tom" by.

Byen er kun lavet for at give sydkoreanerne og nysgerrige turister, indtryk af hvor godt det er at bo i Nordkorea, og hvad de går glip af.

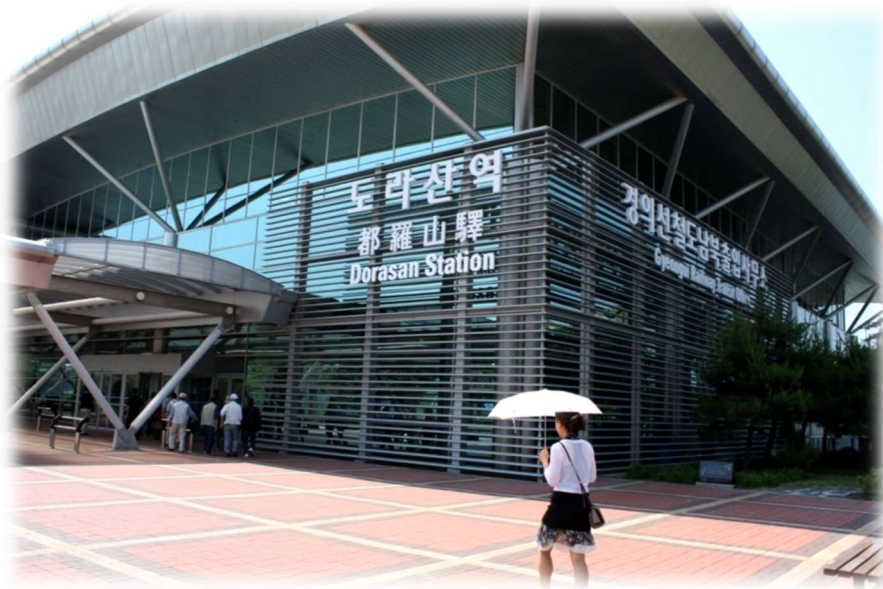

På et tidspunkt havde man "kæmpet" for at have det højeste flag. Flagstængerne blev højere og højere. På et tidspunkt gav sydkoreanerne efter for dette "skøre ræs". Deres flagstang var nu oppe i 100 meters højde, medens nordkoreanernes "flagstang" var oppe i 160 meter.

Fotografering efter den gule linje var desværre ikke tilladt – og jeg skulle ikke nyde noget – der blev bare holdt øje med os alle.

På vej tilbage til Imjingak, besøgte vi den nye banegård Dorasan Station, som forbinder Nord- og Sydkorea, og som blev åbnet i oktober 2001. George W. Bush besøgte denne banegård den 20. februar 2002, og som vakte hele verdens attention for en kort stund.

Mange mener at denne jernbane skal være med til at åbne forholdet til Nordkorea.

For en lille sum kunne man komme ud og se toget – og på vej derud sagde guiden til mig med et smil på læben – men der var ingen tvivl om den alvor der lå bagved ”Du må IKKE gå ind i toget – jeg vil have dig med tilbage”.

På vej tilbage så vi mange "mystiske" broer / tunneler af massiv beton, og fik en forklaring på disse. Disse "betonklodser" er fyldt af dynamit og i løbet af nul komma fem, kan disse sprænges og dermed spærre vejen, for eventuelle angribere.

Tilbage ved Imjingak, blev vi delt op. Nogle skulle tilbage til Seoul – andre skulle videre på den anden tur. Nogle havde bestilt frokost – andre ikke.

Til frokost fik vi en god koreansk mad, som jeg nød i selskab med en ung sød canadisk pige. Jeg tror hun oprindeligt var koreaner – hun kunne i hvert fald sproget perfekt. Vi faldt hurtigt i en god snak sammen.

Hun havde været udvekslingsstudent i Sydkorea og ville nu holde lidt ferie i landet – inden hun skulle tilbage til Canada.

Hun fortalte at hun godt kendte Danmark – og endda meget godt – ikke fordi hun selv havde været der, men mange af hendes venner tog om sommeren til Danmark for at gå i Badminton skoler. Danmark er meget berømt i Canada for Badminton skoler.

Efter frokost kørte vi op til JSA (Joint Security Area), som ligger i det fælles sikkerhedsområde i DMZ. Undervejs blev vores pas checket 2 gange, og nu var vores sikkerhed total overladt til FN-styrkerne – konstant havde vi militærpoliti med os.

Men inden vi kunne komme ind var der en masse forskrifter der skulle overholdes – der var ligefrem en slags "dresscode" – også til fodtøj. Klipklapper var ikke tilladt – dem kan man ikke løbe i – du må ikke kunne forveksles med en militærperson – tasker var forbudt at tage med ud af bussen, af hensyn til bomber og generelle våben – zoom på mere end 100 på fotografiapparatet var forbudt, og generelt ville vi få besked, når vi måtte fotografere. Vi måtte for alt i verdenen ikke snakke med personer fra Nordkorea – hvis chancen bød sig – det kunne få katastrofale følger.

Vi må kun gå der hvor vi får besked på – området er spækket med gamle miner fra krigen og dette kunne også ses – rigtig mange steder så vi minestrimmel.

Generelt kan siges at som situationen var lige p.t. grundet Nordkoreas Atomsprængninger, blev alle punkter på det kraftigste håndhævet. Alle sydkoreanske soldater var i højeste alarmberedskab og specielt efter udtalelser fra Nordkorea om åben krig – den forgangne uge.

Efter en introduktion i "Camp Bonifas" og en underskrevet erklæring, kørte vi i militær bus op til Joint Security Area (JSA). Nu skulle vi helt ud til lejren. På vej derop så vi et bælte bygget op af pigtråd og Nato hegn, og imellem var det fyldt med miner.

VISITORS DECLARATION (UNC REG 551-1)

VISITORS TO THE JOINT SECURITY AREA ARE REQUIRED TO READ AND SIGN THE FOLLOWING:

1. The visit to the Joint Security Area at Panmunjom will entail entry into a hostile area and the possibility of injury or death as a direct result of enemy action. The Joint Security Area is a neutral but divided area guarded by United Nations Command military personnel on the one side (South), and Korean People's Army personnel on the other (North). Guests of the United Nations Command are not permitted to cross the Military Demarcation Line into the portion of the Joint Security Area under control of the Korean People's Army. Although incidents are not anticipated, the United Nations Command, the United States of America, and the Republic of Korea cannot guarantee the safety of visitors and may not be held accountable in the even of a hostile enemy act.

2. Visitors must comply with the following instructions:

a) UNC military personnel will wear appropriate military uniform prescribed by their service for off-duty wear. Other visitors will be dressed in appropriate civilian attire so as to maintain the dignity of the United Nations Command.

b) Prior to entering the Joint Security Area, each visitor (including military personnel) will receive a laminated guest badge which identifies him/her as an authorized guest of the United Nations Command. Guest badges must be worn on the upper left side of the outermost garment. Guest badges must be turned in prior to departure from Camp Bonifas.

c) Fraternization, including speaking or any association with personnel from the Korean People's Army/Chinese People's Volunteers (KPA/CPV) side is strictly prohibited. Personnel from the KPA/CPV side are identified as follows :

(1) Military Personnel - Brown or olive drab North Korean uniforms with red arm bands for guards with weapons and yellow arm bands for Military Armistice Commission personnel.

(2) Press personnel - Green arm bands.

(3) Visitors - Green pieces of cloth at upper pocket.

d) Visitors will not point, make gestures, or expressions which could be used by the North Korean side as propaganda material against the United Nations Command.

e) Visitors will remain in a group from the beginning to the end of the tour and will follow all instructions from their tour guide. Any complaints will be registered after returning to Camp Bonifas.

f) Firearms, knives, or weapons of any type will not be taken into the JSA.

g) The area and buildings (tan colored) under the military control of the Communist side will not be entered for any reason. Permission of the tour guide must be obtained prior to entry into the UNC buildings (blue colored) in the JSA.

h) At no time will visitors stand in the way of or interfere with military formations. Facilities and equipment inside the conference room will not be handled. Photography is permitted in the JSA but is prohibited enroute between Checkpoint A (the entrance to Camp Bonifas) and Checkpoint B (the entrance to the JSA).

i) If any incidents should occur, remain calm, and follow instructions issued by the security personnel.

3) Any questions concerning the above information should be brought to the attention of the tour guide.

DECLARATION

I have read, understand, and will comply with these instructions. If I am accompanied by minor dependants, minors for whom I am responsible for the purpose of this tour, my signature constitutes acceptance of the terms of these instructions on their behalf.

SIGNATURE: _____ DATE: _____

Edition of 1 May 85 will be used until exhausted

UNC FORM 12EK
1 APR 95

DECLARATION

I have read, understand, and will comply with these instructions. If I am accompanied by minor dependants, minors for whom I am responsible for the purpose of this tour, my signature constitutes acceptance of the terms of these instructions in their behalf.

SIGNATURE: Kaj Heydt Jørgensen DATE: 23/6-09

EDITION OF 1 MAY 85 WILL BE USED UNTIL EXHAUSTED

UNC FORM 12EK
1 Apr 95

Panmunjeom består af en række tidligere administrationsbygninger, og det er nu det eneste sted, hvor syd- og nordkoreanere kan mødes. I bygningerne fandt fredsforhandlinger sted i 1951, og Røde Kors afholdt en international konference her i 1971.

Kom først igennem det nye "frihedshus" bygget i 1998 og gik videre til det gamle berømte konferencelokale – i en lang kolonne.

Konferencelokalet var en meget speciel oplevelse. MDL (Military Demarcation Line) går tværs gennem konferencebordet. På den ene side Nordkorea og på den anden side Sydkorea.

Området var fyldt af amerikanske og sydkoreanske FN soldater.

Efter besøget i JSA kørte vi lidt rundt, hvor vi dog ikke måtte forlade bussen – vi var for tæt på nordkoreanske soldater, som vi dog ikke så noget til – men det er nok helt sikkert, at de var der.

Holdt kort ved broen "Bridge of no return".

Da Korea krigen var forbi, havde soldaterne fået valget "Vil du bo i et kommunistisk land eller et demokratisk land – der er ingen fortrydelsesret", deraf navnet.

Så vidt jeg husker, var der ca. 40.000 der valgte den demokratiske side og ca. 13.000 den kommunistiske side, ved denne bro.

På vej tilbage holdt vi en kort pause i den militære souvenir forretning, hvor jeg fik købt et par T-shirts, hvorefter turen gik tilbage til Seoul.

Det havde været en meget spændende dag, hvor det virkelig gik op for mig at Korea krigen indirekte slet ikke er slut endnu – næsten tværtimod – et meget betændt område.

P.S.

Jeg snakkede med flere sydkoreanere som bare ønsker at det snart skal være slut – mange frygter en ny krig – specielt efter at den nye regering i Sydkorea har valgt at køre en hård kurs overfor Nordkorea. Dette har allerede givet flere store kriser.

Efter et bad og 1 kold øl, var jeg klar til at udforske aftenen. Først skulle jeg have noget at spise, men ved det nye Seoul City Hall kom jeg i snak med en ung canadier – hyggelig fyr, som også kunne fortælle at han kendte Danmark ret godt. Han havde heller ikke været i Danmark, men havde gode venner der tog til Danmark igen og igen, for at lære Badminton, hver sommer.

Vi snakkede længe og fortsatte ned af gaden mod Downtown, hvor vores veje skiltes. Han ville ud på det store marked og jeg var sulten.

Jeg fandt hurtigt en hyggelig restaurant, og så blev det spændende at se og smage. Og hold da kæft, det var stærkt – meget stærkt. På vej hjem til hotellet holdt jeg lige forbi værtshuset "TEXAS" igen. Det var nu så hyggeligt et sted at opholde sig, selvom det var en lille omvej.

At gå her på gaden selv kl. 20.30 føles sikkert, og så er der bare liv i gaderne. Det vrirler med glade mennesker overalt – selv en tirsdag aften.

Onsdag den 24. juni 2009

Det stærke mad fra om aftenen havde sin virkning, skal jeg love for. Kl. 06.00 startede toiletbesøgene – jo det stærke mad er effektiv til at sætte gang i maven.

Dagen skulle bruges på en heldagstur "City tour", og det glædede jeg mig til.

Det viste sig at jeg skulle have min helt egen guide – en sød pige ved navn "Young". Vi havde et stort program for dagen og al transport skulle foregå i taxi, hvilket var betalt – igennem min billet.

Vi havde følgende program:

Gyeongbokgung Palace
National Folklore Museum
Namdaemun Market
Frokost
Insadong Antique Street
Jogyesa Buddhist Temple
Changdeok Palace
Secret Garden

Vi startede i taxi, hvor Young fortalte at de største turistlande i Sydkorea – ikke uventet er Japan efterfulgt af Kina, men at de utrolig gerne så flere europæere, besøge deres land.

Fra kontoret spurgte de mig direkte – hvorfor er der ikke flere fra Danmark der besøger os – hvorfor altid Thailand?

Til det spørgsmål måtte jeg desværre give fortabt – jeg havde ikke svaret – men at markedsføring måske var nøgleordene.

Young fortalte yderligere at danske fødevarer er meget kendte og berømte for den høje kvalitet i Sydkorea, men dermed også dyrere end andre fødevarer.

Vores første stop var ved det store paladskompleks Gyeongbokgung, som er anlagt i 1395 under Kong Taejo. Paladsets navn betyder "skinnende lykke", og det er anlagt som hyldest til Koreas og de koreanske kongers permanente lykke og fremgang.

Under den japanske invasion i 1592 blev paladset ødelagt, og det lå i ruiner indtil genopførelsen i 1865. Det var dog ikke før i 1990'erne, at hele området blev genrejst i sin originale form.

Gyeongbokgung giver et fantastisk indtryk af tidligere århundreders koreanske kulturhistorie, og selve paladsområdet med de mange forskellige bygninger og porte samt den skønne park er et dejligt sted.

I parkområdet ses bl.a. Gyeonghoeru pavillonen, der nærmest flyder på vandet i den kunstige sø, der ligger til alle sider af pavillonen. Pavillonen er bygget i 1412 under Kong Taejong, brændt i 1592 og genopført i 1867 under Kong Gojong.

I parken modsat indgangsporten ligger Hyangwonjeong pavillonen på en lille ø i den lille sø, der får sit vand fra den kolde kilde, der springer nordvest for pavillonen. Tallet seks symboliserer i Korea vand, og grundet pavillonens beliggenhed ved søen er den sekskantet. Pavillon øen nås ad den elegante træbro Chwihyanggyo.

Vest for Gyeongbokgung paladset ligger Sajikdan alteret, der som selve paladset er opført i slutningen af 1300-tallet. Det er et alter til jordens guder og guderne for god høst. Kongerne kom her flere gange årligt, og der gennemføres fortsat ceremonier forår og efterår.

På Gyeongbokgung paladsets område ligger den fantastisk smukke museumsbygning for det kulturhistoriske museum. Den er opført i hvidt marmor med blå kakkeltag.

Museet skildrer koreansk livsstil og kultur fra præhistorisk tid til Joseon perioden. Her ses modeller af bygningsværker såsom pagoder og templer, og her er forskellige udstillinger, fx om tilblivelsen af det koreanske alfabet.

Museet giver et indblik i dagliglivet i Korea fra ældre tid gennem bronzealderen til tiden som kongedømme. Her ses bl.a. skrifter fra Goryeo tiden, genstande fra bryllupper, beklædning samt fint udførte modeller af forskellige bygningsværker fra Korea såsom den ni etager høje Hwangnyongsa pagode.

Besøgene ved Gyeongbokgung paladset og det efterfølgende museum havde været helt fantastisk interessant – grundet Youngs fantastiske måde at gøre det interessant på, uden at gå for meget i detaljer – det var hun bare god til.

Efter besøgene tog vi til "Namdaemun Market", som er butik ved siden af butik i et helt byområde – kæmpe stort – her kan man købe næsten alt mellem himmel og jord. Her var mange muligheder for indkøb.

Normalt holdt man frokostpause i dette område, men Young kendte et sted der var rigtig godt, og der skulle vi hen.

Stedet var meget besøgt og speciel nu, hvor der generel var frokost – hold da op, hvor der var mange der tog ud og spise til frokost.

Young fik lov til at bestille – så vi fik rigtig god koreansk mad.

Efter frokost kørte vi ud til "Insadong Antique Street", som er en lang gade kun fyldt med antikvariske varer, originale, men nok mest uoriginale og forfalskede antikvariske varer.

Vi havde en spændende interessant tur ned gennem gaden inden turen fortsatte til Jogyesa Buddhist Temple.

Jogyesa Buddhist Temple er Jogyejong sektens vigtigste tempel og tilligemed et af de største Buddhist templer i Seoul.

Jogyesa Temple er meget berømt og kendt for "Lanterne festivalen" som afholdes hvert forår, for at fejre Buddha's fødselsdag.

Der var en messe i gang da vi ankom til Templet, og der herskede en utrolig dejlig og rolig stemning over området, selvom vi befandt os midt i Downtown.

Jeg elsker roen i og omkring disse templer, og tænker tit på: Vores egen kristendom og kirkerne har så ufatteligt meget at lære. Vi prøver kontant at foregive at vi lever i en moderne tidsalder – langt foran så mange andre folkeslag – men her er et område, hvor vi ikke har fulgt med – nej nærmest gået i stå, for jeg ved ikke hvor mange hundrede måske endda tusinde år siden.

Mit generelle syn er efterhånden at Kristendommen er en lang sej indoktrinering af den enkelte, hvor alt enten er sort eller hvidt, hvorimod Buddhismen er en livsstil og livsindlæring. Hvis du behersker buddhismens grundregler – uanset om du tror eller ikke tror på buddhismen, vil du få et meget bedre liv med dig selv og for dine omgivelser – da det er kærligheden i den enkelte og tilgivelse, der fokuseres på.

Vores sidste stop var ved Changdeokgung paladset, som er opført under Kong Taejong i 1405 som kongelig villa. Det blev kongelig residens efter ødelæggelsen af Gyeongbokgung paladset i 1592.

Paladset med de mange pavilloner er anlagt på et ujævnt terræn, og her bliver den koreanske tradition for harmoni mellem bygninger og natur understreget. Arkitekturen er meget varieret gennem terrænet, fx i den fantastiske baghave, hvor de mange træer og blomster nærmest er et med pavillonerne.

Den store og centrale Injeongjeon bygning er paladsets tronsal. Det var her, kongerne traf beslutninger om statslige affærer samt afholdt officielle møder og repræsentationer. Tronsalen er senest blevet ændret under Kong Sunjo i 1804.

Bag paladset skulle vi nu besøge haven der har det meget specielle navn "Secret Garden" – en fantastisk flot have – med dertil opførte huse – et rigtig godt fristed.

Både i paladset og "Secret Garden" blev vi guidet rundt af en speciel engelsktalende guide. Imedens holdt Young en pause og ventede på at jeg skulle komme retur.

”Secret Garden” var det sidste på dagens tur, hvorefter vi returnerede til kontoret.

Inde på kontoret havde de en spændende tur til mig til dagen efter, og ville lige forinden høre, om jeg havde lyst til en tur ud i provinsen – der var dog bare en lille ulempe ved denne tur – det var en japansk arrangeret tur.

Nå ja – hvorfor ikke. Det kunne da gå hen og blive en sjov og spændende tur eller også det modsatte. En anden pige på kontoret var meget fascineret over at jeg ”turde” tage en sådan tur, hvor jeg måske ikke forstod en ”dyt”.

Min eneste kommentar var: ”Nu ved jeg hvad jeg skal lave i aften – lære japansk”, hvilket frembringer en mild latter på hele kontoret.

Havde i øvrigt en spændende samtale med dem om situationen i Korea – lige nu. Der er ingen tvivl – folk er generelt bekymrede.

På vej hjem til hotellet kom jeg forbi et sted, hvor man havde sat rigtig mange billeder op fra krigen, for at mindes de grusomheder sydkoreanerne havde været igennem og ikke mindst alle de lande der havde hjulpet Sydkorea – heriblandt Danmark, som havde hjulpet med lægebistand og medicin og skibet Jutlandia.

Korea krigen startede den 25/6-50 og i dag er det den 24/6-09, og jeg må indrømme, det giver lidt kuldegysninger.

Et af de sidste billeder i udstillingen, står stærkt printet i mit hoved:

Billedet var af en nordkoreaner, der var en af de 14.000 flygtninge, der blev sejlet ud af Nordkorea i et amerikansk militærfartøj, og som afleverede en seddel ved ankomst til "sikker havn", med følgende ordlyd:

"Tak – for at I reddede mit liv – vi har alle så meget at takke jer for".

I øvrigt var det generelt meget følelsesmæssige stærke billeder.

Hjemme på hotellet fik jeg skrevet postkort til mor og far samt Karen Margrethe og Verner. Efter et bad og lidt hvile tog jeg ind i et nyt område, hvor der var rigtig mange restauranter og så en blomsterforretning – men hvad skulle jeg med en blomsterforretning?

Jo – jeg havde besluttet mig for at give ”pigen” fra kontoret en buket blomster – for den hjælpsomhed hun havde givet mig med hensyn til turene og generel information i Korea.

Hun var en fantastisk sød pige – der fortjente en ”tak”, og hvad er mere passende end ordsproget ”Sig det med blomster”.

Buketten var helt fantastisk og jeg glædede mig faktisk til at overrække hende denne. Overalt hvor jeg gik vakte den opsigt, og jeg fik mange søde smil – specielt fra de koreanske piger ;-)

Efter buket indkøbet var det tid til mad – ægte thai mad – en dejlig nydelse, bare det nu ikke ville slå min mave i udu igen.

Jeg skulle være klar til turen kl. 07.50.

Torsdag den 25/6-09

Dagen i dag, er som tidligere sagt dagen hvor Korea krigen startede for 59 år siden og mange steder i Seoul er der mindehøjtideligheder.

Jeg fik pænt afleveret buketten, som virkelig gjorde stor glæde – og som var total uventet. Hun sagde flere gange på vej ned til bussen: ”Det er en stor dejlig overraskelse - tak”.

Jeg kom ned til bussen og var meget spændt på hvem jeg skulle tilbringe dagen sammen med. Jeg var den første i bussen – herefter kom der 2 japanere – mand og kone.

Han (Takashi) hilste straks pænt på mig ved at give hånd og det viste sig at han kunne engelsk, så vi faldt lynhurtig i snak sammen. Hun sagde ikke så meget, men kunne udmærket forstå os.

Vi var åbenbart de eneste 3 der skulle på turen og med os skulle en kvindelig guide, som ikke kunne ret meget engelsk, hvilket jeg på forhånd var blevet verificeret om – så ingen ”bad feelings”.

Dagens program var følgende:

- De kongelige gravsteder / Museum
- (Ekstra) Museum med de ægte kongelige ting
- Udklædning – slot
- Frokost
- Historie fortalt gennem træ
- Sø med Lotus blomster og Åkander
- Sejlads
- Meget hellig tempel

Da vi kørte ud af Seoul havde jeg det bare godt – hvor heldig kan man være.

Takashi var helt enestående til at orientere mig, og gav mig konstant hovedlinjerne i det guiden fortalte om. Hun snakkede i øvrigt som et vandfald, hvorfor det også var umuligt at oversætte alt ;-)

Han var meget "nysgerrig" efter at høre om Danmark og de nordiske lande, som han ikke vidste ret meget om, andet end at der var meget rent.

Første stop var i Gongju, hvor vi skulle se "The tomb of King Muryeong" – et fascinerende sted. Stedet indeholder 7 grave af konger og dronninger, men der var specielt en som vakte særlig interesse, og som var i utrolig god stand. Gravstedet med Kong Muryeong og hans kone. Gravstedet blev fundet 5/7-1971.

Kong Muryeong levede fra 462 – 523 og var 2. søn af Kong Dongseong. Kong Muryeong blev kronet i år 501, og døde den 7/5-523.

Kong Muryeong blev først "begravet" den 12/8-525. Dronningen døde i dec. 526 og blev lagt sammen med Kongen den 12/2-529, og har dermed hvilet i fred frem til den 5/7-1971 – 1.448 år.

I Kong Muryeong's gravkammer fandt man utroligt mange værdier i form af guld, sølv og bronze smykker, samtidig med at man fik et godt indblik i datidens teknikker.

Stedet var enorm interessant og vi var inde i selve gravkammeret hvor man havde fundet dem. Museet var fantastisk bygget op omkring dette gravkammer. Jeg havde fået øre telefoner på og hver gang jeg stod på bestemte steder, fik jeg en forklaring på engelsk – hvilket var rigtig godt.

Efter besøget fik japaneren overtalt guiden til at vi skulle besøge museet, hvor de originale fund ligger opbevaret. Dette var ikke med i programmet.

Museet Gongju National, lå ikke langt fra gravstederne og hold da op hvor blev det pludselig spændende at se de rigtige effekter. Det vi så var "real" – ikke noget med kopier, men ting der var 1.448 år gammel – enorm spændende.

Herefter kørte vi til vores frokoststed, hvor vi startede med at besøge en gammel slotsruin, hvor vi lige skulle udklædes i gamle traditionsdragter.

Vi havde det hyle skægt alle 3 – og meget varmt.

Til frokost spiste vi på japansk, men koreansk mad, og selvfølgelig skulle vi spise sammen. – dog uden guide, og vi havde en dejlig hyggelig frokost sammen. Hans kone sagde ikke ret meget, men virkede også til at være sød og imødekommende – nogle virkelig dejlige mennesker.

Under frokosten forklarede han at mange havde svært ved at se forskel på japanere og koreaner, og at det faktisk var koreanerne de havde så meget at takke for, og som de havde behandlet så skidt. Det var koreanske filosoffer, politik og meget mere, der havde været med til at opbygge det japanske samfund. Og rigtig mange koreanere var forblevet i Japan.

Rigtig mange japanere havde en eller anden form for skyldfølelse overfor koreanerne, og det var en af grundene til at så mange japanere besøgte Sydkorea.

Men hvorfor rejser du til Sydkorea – blev jeg pludselig stillet spørgsmålet. Jeg fik forklaret at jeg elsker H.C. Andersens ordsprog "At rejse er at leve", og at jeg indtil dags dato næsten har set hele Østen.

Efter frokost kørte vi til "Buyeo National Museum", hvor vi skulle se "The Baekje Gilt-Bronze Incense Burner" (Gylt - bronze røgelse brænder) og ellers "Historie fortalt gennem træ". Et utroligt spændende besøg, og hvor mit kendskab til stentavler – blev erstattet af begrebet "træ tavler".

Nu var tiden inde til at vi skulle besøge et kæmpe område med Lotus blomster og Åkander. Stedet var enormt flot – men der var uhyggeligt varmt, så vores rundtur i parken var ikke så lang, men vi havde en dejlig dialog alle 4.

Vores sidste attraktion var ved floden "Kumgang River", hvor vi skulle sejle lidt, for at besøge det lille tempel. Det var et fantastisk flot område med sin helt egen fascinerende historie som selvfølgelig også havde sine grusomheder.

Inde i grotten stod der følgende:

Goran Mineral Water and the Grandfather Who Became a Baby

There is a legend related to the Mineral Water that flows from a crack in the rocks behind Goransa Temple, located on the precipice of Nakhwaam Cliff. It is called “The Grandfather who became a Baby”.

“Long ago there lived an old couple in Soburi [the old name for Buyeo, when it was an important city of the Baekje Kingdom]. The couple was so close that everyone envied them. But they had no child. They began to get old, and the wife did not feel confident in her husband’s fertility.

She heard from a wise man from Ilsan Mountain that if dew collected from Gorancho plants near the river at Busosan were combined with mineral water flowing out of this rock, it would have a rejuvenating effect on her husband. The wife was happy to hear this, and sent her husband to drink as directed.

However, by the next day he still had not come back. The wife was worried and went up to the spring. There she found a crying baby wearing her husband’s clothes. She had forgotten to tell him that each cup of water he drank would make him 3 years younger, and he had drunk many. She came home and raised the baby with her whole heart. Later, he distinguished himself in the Baekje Kingdom and secured the highest government position entitled Jwapyeong.

Dette vand måtte jeg selvfølgelig prøve at smage – smagte fortrinligt.

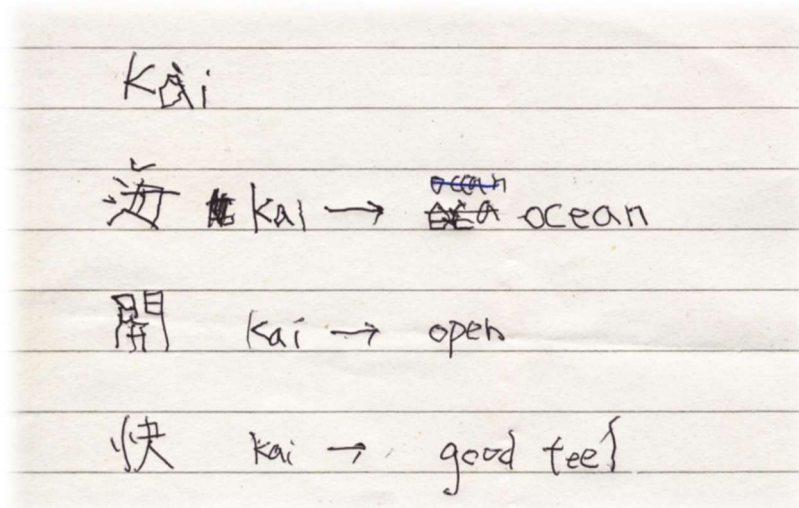

En anden historie til området var under en af invasionerne hvor kvinder og børn blev jagtet og som så den eneste udvej – at begå selvmord. Alle børn og kvinder løb for livet og sprang ud fra klippen – virkelig stærke billeder.

På vej hjem i bussen forklarede japaneren at navnet "Kaj" har 3 forskellige betydninger på japansk:

- Ocean – noget stort
- Åbenhed
- God fornemmelse / helbred

Med disse 3 ord – kom jeg virkelig til at tænke på Peter's udtalelse på NAV A kurset, i forbindelse med instruktørernes tilbagemelding til mig – hold op hvor var der stor lighed.

Efter en intern snak fik jeg pludselig et visitkort fra ham, og måtte love dem at jeg næste år kom til Japan – vi skulle holde forbindelsen sammen, ved at skrive sammen på E-mail. De ville gerne arrangere mit ophold i Japan – nærmere i Tokyo. Den invitation kunne jeg simpelthen ikke sige nej tak til – jeg var ovenud glad for denne invitation – det lød helt vildt spændende.

Omvendt ville de gerne besøge de nordiske lande på et tidspunkt, og her kunne jeg garantere dem for at vores hjem var åben for dem – de skulle ikke tænke på hotel – jeg fornemmede virkelig et dejligt venskab mellem disse 2 mennesker.

Ved ankomst til Hotel Lotte fik vi alle pæn taget afsked med hinanden, hvilket jeg aldrig før har oplevet – på sådanne ture – men her passede kemien bare sammen – de var nærmest familiemedlemmer.

Alt i alt havde det været en fantastisk dejlig dag, som jeg ikke havde fortrudt et eneste øjeblik, og som beviser at man en gang imellem skal tage nogle chancer – selvom situationen måske ikke ser for lovende ud.

Da jeg ringede til Atchara var hendes første kommentar: "Du ringer 1 time senere i dag – tager du røven på mig igen i år?"

Og nej – jeg ville ikke komme tidligere end aftalt – til Bangkok, men kunne berolige hende med at jeg havde været på en lang tur, med en afslutning på Texas, som jeg dog ikke fortalte hende ;-)

De (Mæo, Mæ, Mo, Casper, Jesper, Nung Nang og Atchara) havde besøgt Nitaya, hvilket også havde været et af Nitaya's store ønsker – før hun forlader os alle. Hun ville utroligt gerne møde og snakke med Atchara's mor igen. Hun troede at hun selv havde haft kræfter nok selv til at besøge Atchara's mor, men Nitaya

"synger på sidste vers", og har ikke kræfterne.

Men hendes dejlige smil – holder hun fast ved. Det kan ikke engang smerterne gøre noget ved.

Til aftensmad fik jeg ikke stærk mad, men til gengæld et glas rødvin – alle er så venlige, søde og rare. Alle steder hvor jeg kommer, bliver jeg mødt med de søde smil og imødekommenhed og straks tænker jeg igen på Peter's udtalelse i forbindelse med NAV A.

Kaj, der er ingen besætning i Danmark, der ikke gerne ville have dig med i besætningen. Du er indbegrebet af godhed og venlighed, hvilket betyder så meget for Marinehjemmeværnet, og straks når jeg hører disse ord tænker jeg helt automatisk på Dalai Lama's citat

**"Om end man tror på en religion eller ej,
om end man tror på genfødsel eller ej, så findes der ingen,
der ikke sætter pris på medfølelse og venlighed"**

Efterhånden bliver jeg mere og mere overbevist om at Buddhismen er det mest rigtige – og des mere jeg læser om Buddhismen – des mere bliver jeg overbevist.

Efter mit besøg i Tibet har jeg, måske ikke bevist, men nok mere ubevist, prøvet at arbejde med begrebet "kærlighed" som et redskab, og det ser ud til at virke.

Fredag den 26/6-2009

Min sidste dag i Seoul.

I forbindelse med at jeg fik morgenmad kom der via CNN i restauranten meddelelsen om at Michael Jackson til morgen pludselig var død – 50 år gammel, hvilket for mig var et lille chok, da jeg elskede hans musik.

Dagen startede med at jeg ville ud se det japanske fængselsmuseum, men kunne desværre ikke finde det. Tror jeg blev sat af et totalt forkert sted.

Valgte i stedet for at besøge Seoul Tower, selvom vejrforholdene ikke var så gode. Der var meget diset. Tog svævebanen op til Seoul Tower.

Seoul Tower er opført i årene 1969-1975 på toppen af Namsan bjerget. Tårnets fundament er bygget 243 meter over havet og selve tårnet er yderligere 236,7 meter. I tårnet er der et observationsdæk, hvorfra det er en betagende udsigt over byen og det omkringliggende område.

Kl. 11.30 skulle der være en opvisning, som jeg valgte at ville se. Et godt show.

Herefter ville jeg shoppe lidt – men jeg ved ikke hvad der gik galt – og dog. I en af de store tunneler må jeg være drejet forkert – ja det lyder underligt – men disse tunneler er gigantiske – nærmest hele byer under jorden. Nogle af dem har 6 til 8 forgreninger ud og man mister lynhurtigt overblikket.

I hvert fald – på et tidspunkt opdagede jeg at jeg ikke var der hvor jeg troede jeg var, nå men pyt med det. Jeg kunne også shoppe i lufthavnen.

Så man kan roligt sige at min succes til fods i dag ikke har været helt heldig, men omvendt jeg har set en masse spændende og interessante mennesker – og mange smukke modeller ;-)

Trætheden havde dog meldt sig, så lidt læsning, en morfar, et bad og jeg var klar igen. Som det første skulle jeg dog lige forbi cafeen på hotellet. Og igen var jeg heldig.

Ligesom jeg havde sat mig, ankom der en meget gammel dame (balletdanser), der skulle interviewes af 2 journalister.

Hun havde store billeder med af hendes mange års optrædninger, og jeg kunne ikke undgå at se mange af disse billeder – utrolig interessant, og et eller andet sted syntes jeg at genkende hende.

Nu er jeg også ved at være klar til at skulle tilbage igen – begynder at glæde mig til at se dem – hvilket heldigvis må være et sundhedstegn!

Prøvede at tage pis på Atchara, hvilket var lige ved at lykkes. Jeg fortalte at jeg var kommet til den nærliggende by, og om hun ville hente mig. Der blev ganske stille – et ganske kort øjeblik – og så kom udbruddet, som vi kender.

Fik koreansk aftensmad og var lige forbi Texas – inden det var sengetid.

Lørdag den 27. juni 2009

Kunne gå nå lidt morgenmad og derefter havde jeg besluttet mig for at tage en taxi til lufthavnen. Det var en gammel mand, som dog kørte frisk til.

Velkommen til Incheon Internationale lufthavn, som i øvrigt er en meget stor lufthavn, fandt jeg hurtigt check-in skranken. Diverse checkspørgsmål og billetten var på plads.

Lige før jeg skulle gennem security blev jeg pludselig antastet med navn. Det var Takashi og kone – som også skulle hjem. Hvilket sammentræf – helt fantastisk.

Vi fik udvekslet sidste farvel hilsner.

Kørte med undergrundstoget ud til gaten. Vi skulle flyve kl. 10.00.

Kl. 10.20 var vi i luften og på vej mod Bangkok. Jeg sad ved siden af en ung koreansk pige, som så ud til at være enorm sur, men heldigvis forholdt det sig ikke sådan. Hun var enorm sød og utrolig god til engelsk. Så vi fik os en god sludder sammen.

Det er første gang jeg har registreret at vi har fløjet med over 1.000 km/t. Fløj 1.021 km/t i ca. 12.000 meters højde og igen i en Boeing 777-200.

Efter 3.662 km landede vi i Bangkok, så nu blev det spændende at se om Atchara var der. Bagagen var lang tid undervejs og endelig.

Nu skulle jeg have fundet Atchara – så først Daj og derefter Atchara – med hendes dejlige smil.

Atchara var selv kørt fra Bandan i Dajs nye Toyota – og den stod til vores disposition. Lige før Bangkok havde hun så mødt Daj, der skulle køre resten af vejen.

På vej til Bangkok havde Atcharas far ringet – skulle bare lige høre hvordan det stod til. Det blev der grinet lidt af – dette har Daj aldrig oplevet.

Når vi rejste hjem skulle bilen laves om til taxi – ikke før.

Vi kørte ind til Bangkok, hvor Daj kendte et godt hotel til fornuftige priser. Pris fordi jeg var hvid var 1.900,- Bath inkl. morgenmad. Morgenmad udgjorde i sig selv ca. 500,- Bath for os begge – så det var OK.

Et hurtigt bad og vi var klar til at besøge et kæmpe supermarked – magen til A-Z – bare større. Vi fik købt adskillige ting og sager og imedens fik Daj ordnet diverse biler og ville hente os igen.

Efter vores mega indkøb kørte vi tilbage til hotellet, hvor jeg fik en øl, og derefter af sted igen. Nu skulle der spises. Daj kendte et rigtigt godt sted.

Medens vi så småt var begyndt at spise kom Dajs kæreste Djap for at spise sammen med os – virkelig hyggeligt og god mad – og så til billige penge. Vi kom af med ca. 800,- Bath for os alle 4 og der var virkelig meget mad. Djap fik resterne med hjem.

Inden vi kørte hjem regnede det helt vildt, hvilket betød at vi kørte i mellem 5 og 10 cm vand. Kloakkerne kunne slet ikke følge med. Jeg var glad for ikke at skulle køre i alt det vand.

Søndag den 28. juni 2009

Stod forholdsvis tidlig op – fik god morgenmad og vi var klar til at komme nordøst på. Daj ville køre os ud af Bangkok, men allerede ved den gamle lufthavn Don Muang, spurgte Daj om jeg havde mod på at køre derfra – det betød mindre transporttid tilbage for ham. Jo – selvfølgelig. Det kunne jeg nemt klare.

Omkring kl. 12.00 ankom vi til Bandan efter 275 km. Fik pæn hilst på hele familien, hvorefter den stod på afslapning, efter dog først at have indtaget lidt suppe.

Sidst på eftermiddagen ankom en af Atcharas gamle klasseveninder. Hun havde altid været nummer 1 i klassen.

Hun kom fra et ufattelig fattigt hjem og Atcharas mor og far havde taget sig rigtigt meget af hende. Denne omsorg ville hun aldrig glemme.

Hun arbejdede i dag hos Nestlé, og ville gerne vise os en af den store ko farm Chok Chai. Denne invitation var ikke til at sige nej tak til. Det kunne da være spændende og en stor oplevelse.

Herefter tog vi med sidevognen på marked, hvor det begyndte at styrtregne – vi undgik dog den store regnmængde, da vi fandt læ.

Derhjemme igen startede Casper og Jesper med at udgrave en ny "Panama kanal". De fik simpelthen lov til alt.

Fik som sædvanlig rigtig god aftensmad og troede at jeg derefter skulle i seng. Nej – sådan skulle det ikke gå. Jut kom forbi og ville have mig med til thai boksning. Ja hvorfor ikke.

Kl. 03.15 kom jeg hjem igen og var meget træt, men det havde været en hyggelig og interessant aften.

Mandag den 29. juni 2009

Troede jeg skulle sove længe, men nej, Jesper havde som altid mange spørgsmål. På et tidligt tidspunkt ankom morfar og lidt senere mormor. De ville lige ned og hilse på mig. Utroligt så godt de holder sig.

Jeg fik startet min PC og var spændt på om min medbragte "køler" kunne holde den rimelig kold. Fik som det første kopieret alle billeder fra kameraet og efterfølgende påbegyndt dagbogen og Bygteq manualer. Billederne er gode og kun ganske få skal kasseres.

Oppe hos Mo var de i fuld gang med de helt store forberedelser til den kommende munkefest. Gåe – ældste søn skal være munk, og i den forbindelse kommer Renu også til Thailand i 10 dage, hvorefter hun tager tilbage til Danmark.

Dagen gik stille og roligt og til eftermiddag var Jesper og jeg med Jut ude at køre i hans gule bus. Jut kører skolebørn hver dag.

Herefter tog Atchara og jeg til læge. Min fod så ikke så godt ud – der var gået betændelse i det meste og krævede lægehjælp. Igen i år måtte jeg på penicillin og nogle andre tabletter og creme. Ufattelig at jeg ikke kan klare disse smådyr, og igen i år er det myrerne.

Gik tidligt i seng, da trætheden var ved at være stor – og feberen havde taget til.

Tirsdag den 30. juni 2009

Fik en god nats søvn og var klar kl. 06.30, hvor jeg stod op og straks fik tændt computeren – vejret var perfekt – dejlig koldt, når man nu kan sige at 20 grader er koldt.

Min fod ser stadig ikke godt ud, og er meget hævet. Er begyndt at humpe, da det gør meget ondt at gå.

Oppe hos Mo var man begyndt at rejse telt, men jeg ville ikke deltage i dette af den simple grund, at jeg simpelthen ikke forstår dem, og føler mig mere i vejen end at være behjælpelig.

I "køkkenet" var der fuld gang i den. Hver gang jeg oplever dette sammenhold – tænker jeg på, hvor meget vi har "mistet" i Danmark.

Sidst på eftermiddagen tog vi på marked (Casper, Jesper, Nang, Atchara, Mæo og jeg). Alle sammen på knallerten med sidevogn, så vi var godt læsset til ;-)

Om aftenen ordnede jeg Jii's bærbare PC. Den kommer med mange opstartsfejl og højtalere virker ikke længere. Fik hurtigt lokaliseret / elimineret problemerne, og så kørte den igen, og hun var glad.

Hvad vi begge glemmer (Atchara og jeg) er at det er vores thailandske brullupsdag.

Onsdag den 1. juli 2009

Midt om natten ringede Atchara's mobiltelefon – en thaier fra Danmark – jeg tænder en mindre kriger – om de ikke kender klokken, og Atchara fik lynhurtigt afsluttet denne samtale.

Mæo "kæmper" fra tidlig morgenstund med en so, der er ved at grise. Det blev til 10 grise, og jeg kan garantere for at de bliver passet. Desværre døde der 3 i løbet af det første døgn.

Dagen gik for mit vedkommende stille og roligt, men der var stor aktivitet med hensyn til munkefesten, og en gang i mellem var jeg deroppe for at kigge.

Hentede Nong Faae og Anun fra skole med sidevognen, hvilket de syntes er sjovt.

Torsdag den 2. juli 2009

Dagen står i festens tegn. Daa skal som sagt være munk og kl. 07.00 var vi oppe hos Mo, hvor festlighederne startede. Der var fuld knald på lige fra start, og der var ligesom ved Dajs munkefest sidste år, inviteret 400 personer.

Kl. 11.00 tog vi op i templet, hvor Dâe skulle klippes. Ned til templet var et kæmpe optog, hvor der bare blev festet igennem:

Denne klipning foregår under meget nøje planlagte ceremonier, og plejer at være meget festlige – hvilket det også var denne gang. Og selvfølgelig skulle jeg også klippe Gâe – jeg ved ikke hvorfor, men der ligger et eller andet meget symbolsk i at jeg som "hvid" deltager i denne klipning, om ikke andet så for vedkommende der skal være munk – har efterhånden prøvet det op til mange gange.

Herefter var der pause i festlighederne, hvor Jesper og jeg tog med Jut ud og køre bus igen.

Velkommen derhjemme igen fik vi planlagt den kommende tur med familien. Vi ville til Koh Chang igen – vejret kunne ikke ”snyde” os 2 gange. Turen skulle starte om lørdagen og vare til onsdag. Nu skulle vi bare have Jut med på ideen, som ikke var noget problem overhovedet. Prisen pr. dag blev aftalt – 1.700,- Bath + diesel.

Pludselig kunne jeg høre morfar i højtalerne – den gamle mand på 94 år kunne stadigvæk messe, hvilket var helt fantastisk. Jeg sagde straks til Atchara – jeg går derop igen – jeg må høre og se morfar.

Det må være en utrolig dejlig fornemmelse for ham at se, at endnu et barnebarn vælger at blive munk, og at det er ham der er med til at messe.

Han kan ikke længere selv klare en hel messe.

Da vi skal spise sidder jeg til bords med skoleinspektøren fra "lille" skolen inkl. 2 lærere. Skoleinspektøren snakker godt engelsk, og jeg bliver inviteret op på skolen – hvor han gerne vil vise mig skolen.

Tit tænker jeg på – hold op den venlighed og gæstfrihed jeg bliver mødt med. Er vi i Danmark ligeså gæstfrie og venlige overfor turister?

Lidt tilbagetrukket sad en flok unge mænd og Dæe og hyggede sig. Jeg tænkte – nå ja, hvorfor ikke gå ned til dem og se hvad de laver.

Straks blev jeg budt velkommen, og at jeg skulle tage plads oppe ved dem – og i løbet af ingen tid, var der skænket et glas øl op til mig. Jeg skal love for at festen udviklede sig. Vi havde det hyle skægt, og så skulle jeg selvfølgelig fotografere dem – og det blev til mange sjove billeder.

Atchara kunne ikke forstå hvor jeg var blevet af, men tænkte nok at der hvor der var "skrig, jubel og glæde", der kunne hun finde mig – og ganske rigtigt. Hun ville hjem – det ville jeg ikke.

Hvad jeg så ikke vidste, var at Atchara havde snakket med Dåe om at han og de andre skulle passe godt på mig i alle henseender, og jeg skal love for at de levede op til dette løfte. Den omsorg og kærlighed jeg møder er helt fantastisk.

Da jeg ville hjem sammen med Jesper – fik vi ikke lov til at gå alene – nej Dåe fulgte os hjem. Så nu er Jesper og jeg blevet fulgt hjem af en munk.

Fredag den 3. juli 2009.

Kl. 07.00 startede festen igen, og da jeg mødte op, sad "aftenholdet" klar med kold øl. De havde taget plads ved "indgangen".

På et tidspunkt skulle Dåe "vaskes" – hvilket også plejer at være ret festligt. En spand vand med isterninger – plejer altid at være en del af ritualet. Og man kan bare se at det er koldt.

Herefter var der familiefotografering til den helt store guldmedalje, inden Dåe skulle bæres ned i templet.

Turen ned i templet plejer også være en meget festlig begivenhed – og rigtig mange fulgte med derned.

Efter 3 gange rundt om templet skulle Daa ind i templet, hvor jeg sneg mig med – de kunne jo kun smide mig ud – hvis jeg ikke måtte være til stede.

Men det var helt OK – og jeg nyder denne ceremoni.

Herefter var festen overstået og inden jeg nåede hjem var teltet hevet ned og oprydningen i fuld gang. Jeg var i mellemtiden så småt begyndt at fornemme en uro i kroppen, og var det meste af eftermiddagen liggende.

Jeg tror jeg havde fået lokalvand – uden dog at vide dette. Til aften havde jeg det så dårligt, at jeg fravalgte aftensmaden – og badet. Mine kræfter havde total forladt mig - jeg havde det bare dårligt.

Lørdag den 4. juli 2009.

En ufattelig kedelig nat med rigtig mange toiletbesøg. Fra midnat sov jeg faktisk ikke mere. Lå konstant og vendte mig – og havde det bare ikke godt.

Tænkte meget på vores kommende tur til Koh Chang – om denne skulle aflyses, men nej – det skulle ikke gå ud over de andre, som glædede sig helt vildt.

Efter at jeg var stået op, fortsatte mine toiletbesøg og nu var der snart ikke noget at give af længere. Blev fyldt af al mulig forskellig medicin, som skulle stoppe toiletbesøgene, hvilket også lykkedes indtil aftenen.

Kl. 09.30 kørte vi af sted mod Koh Chang – efter lidt forvirring. Først ville Daj med, så ville han ikke, og efter at vi var kørt, ringede han at han alligevel gerne ville med. Han kørte i sin egen bil.

Denne gang var vi følgende personer:

Mæ Liam (Atchara's mor) – kørte med Daj
Mæo (Atchara's store søster)
Nang (Mæo's datter)
Daj (Atchara's lillebror)
Djap (Daj's kæreste) – kørte med Daj
Mo (Atchara's store søster)
Jii (Mo's datter)
Renu (Mo's datter)
Gai (Mo's søn)
Nong Faae (Gåe's datter)
Anun (June – Mo's tidligere mands datter)
Os 4
Jut (Atchara's onkel)

Atchara's far valgte at blive hjemme for at passe grisene.

Lidt kort tid efter Bandan så vi en kæmpe Kobraslange krydse vejen. Jeg syntes vi generelt ser flere og flere slanger år efter år.

Midt på dagen fandt vi en fantastisk restaurant i bjergene, hvor vi fik frokost

Omkring kl. 18.00 ankom vi til færgen. Undervejs er der flere og flere der døjer med maven – ikke så meget som jeg, men dog i et eller andet omfang.

På et tidspunkt på færgen var jeg ved at blive panisk – kunne kun finde et sted hvor man kunne tisse – og jeg skulle alt andet end at tisse – og tiden var ved at blive knap. Heldigvis fandt jeg toilettet – uha det var ved at være tæt på.

Efter lidt bjergkørsel i første gear – jo så stejlt var det, fandt vi Koh Chang Resort & Spa. Stedet så godt ud.

Alle blev indkvarteret – de andre i et stort værelse og Atchara og jeg i en lille lejlighed.

Nu skulle der spises aftensmad. Jeg valgte dog løsningen om straks at gå i seng – uden aftensmad. Feberen havde igen taget overhånd – og jeg havde det bedst med at være tæt på et toilet.

Søndag den 5. juli 2009

Efter en nat, hvor jeg flere gange havde overvejet en ambulance, havde jeg truffet beslutningen – jeg skulle til læge.

Men forinden ville jeg prøve at indtage lidt morgenmad – og det blev da også derved – lidt. Efter morgenmaden måtte jeg løbe tilbage til værelset – skulle på toilet igen. Atchara tog over til de andre for at høre hvad de gerne ville med hensyn til morgenmad. De ville gerne finde et billigt sted at spise.

Undervejs fandt vi en lille butik, hvor jeg kunne købe Jogurt – det siger alle i Danmark, skulle være så godt for maven.

Så medens de andre spiste god solid thai morgenmad, fik jeg 2 bægre Jogurt.

Efter morgenmaden kørte vi tilbage til Koh Chang Resort, hvor vi fik afleveret dem alle sammen. Jeg ville til læge og straks stod Jut klar. Og vi kunne køre i Dajs taxi – nu skulle vi bare have fundet en læge.

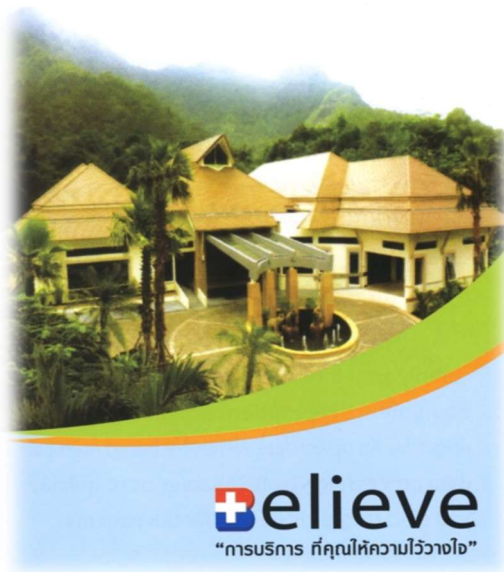
Pludselig så vi skiltet ”International Clinic Koh Chang” et privat hospital – en afdeling af Bangkok Hospital og det var der vi skulle ind – koste hvad det koste ville.

Jut havde som sagt taget Daj’s taxi derind og straks vi ankom, stod der en sygeplejerske i døren og tog i mod os – servicen var absolut helt i top, og efter nogle formaliteter var jeg klar til at besøge lægen.

INTERNATIONAL CLINIC
KOH CHANG

Travel Safely and Healthy with
Medical Services You Can Trust

Jeg fik ordineret følgende:

- Ciprobay (500 mg) tablet
- Electrolyte (orange) Powder
- Paramed Tablet (500 mg) – Paracetamol Tab.

Medicinen skulle indtages de næste 3 dage – morgen, middag og aften. Hvis det så stadig ikke havde hjulpet, var sidste udvej at jeg skulle indlægges, da jeg havde fået en kraftig maveforgiftning. Det hele virkede utroligt professionelt.

Jeg fik at vide at jeg de næste 3 døgn ikke måtte spise, kød, fisk, drikke mælkeprodukter herunder Jogurt.

Som det sidste skulle der afregnes, hvilket jeg var meget spændt på. Prisen var 5.888,- Bath. De 4.000,- Bath var til sygehuset og de sidste 1.888,- Bath var til medicinen, hvilket var fuldstændigt ligegyldigt – bare det kunne hjælpe mig.

På vej tilbage til de andre søgte vi et andet Ressort, hvor der var mere plads til de andre, og langt om længe lykkedes det – vi fandt et passende, og som vi kunne overtage dagen efter.

Om eftermiddagen havde jeg ”pigerne” med ned til vandet – de hyggede sig helt vildt.

Til aften gik vi ud og spise alle sammen, men hvad skulle jeg spise – der var ikke ret meget jeg måtte spise, så det blev til en gang pommes frites med ketchup.

De andre fik god thai mad.

Efter aftensmaden gik jeg straks til ro – havde fået høj feber igen.

Mandag den 6. juli 2009

Umiddelbart syntes jeg ikke medicinen så ud til at virke – eller også var jeg bare utålmodig og nervøs for at jeg skulle indlægges på hospital. Det havde været en ”grim” nat mere.

Men jeg fik da heldigvis lidt morgenmad ned, og efter at de andre også havde fået morgenmad, kontakte Jut det andet ressort, for at forhøre om vi måtte komme fra morgenstunden – og det var der ingen problemer i. Vi fik pakket og skiftet ressort kørte Atchara, Jesper, Jut og jeg ud for at forhøre os om priser på ATV (4 hjuls crosser).

Vi havde dog først lige undersøgt hvor mange der kunne tænke sig dette – og interessen var enorm høj – 11 personer.

Vi fik aftalt 5 stk. da der nemt kunne sidde 2 på hver, og jeg ville få den store, hvor der kunne sidde 3. Dermed kom det til at gå op. Vi skulle være klar 40 minutter senere, hvor vi ville blive afhentet. Forinden skulle jeg lige have et andre bukser, der kunne tåle at blive beskidte samt et almindelige klip klappere. Mine Ecco sandaler ville jeg ikke udsætte for, hvad end der måtte komme.

Bussen var præcis og alle 11 var klar til afgang. Følgende var med: Mæo, Nang, Jii, Gai, Daj, Djap, Jut, Casper, Jesper, Atchara og mig selv.

Ved ankomst blev der lavet en hurtig fordeling – hvem, skulle køre med hvem. Jeg skulle som sagt have Jesper og Atchara med og dermed den store ATV.

De 5 ATV var lige kommet hjem fra en tur forinden og man kunne næsten ikke se at de havde været ude at køre. Vi kom af sted og fra start var der lagt op til det helt store.

Gennem vand og mudder – ingen hindring – fuld gas og helst hjulspind, så dem bagved blev mest muligt oversprøjtet.

På et tidspunkt fik jeg følgende melding omme fra Atchara: "Jeg har tisset i bukserne". Jeg troede det var en joke, men da vi holdt pause, var der ingen tvivl. Det var rigtigt.

Lige før vi holdt pause, kørte vi i mudder igen og igen og jeg formåede at få dem rigtig godt smurt ind i mudder – alle sammen. Det var hyle skægt.

Da vi holdt pause, fik vi alle udleveret et flaske vand, og så var der mulighed for at hoppe i "baljen". Alle de "andre" trængte vist nok til det – hi hi.

Ved dette mudderhul fik Jesper lov til at prøve at køre – han var ikke gammel nok – men her var der ingen andre mennesker. Og jeg skal love for at det ikke gik stille af for sig. Hans vægt var ikke så stor og

selvfølgelig skulle han også igennem det værste mudderhul. Her udviklede han sin egen vippe taktik for at komme igennem – alle skreg af grin.

Casper havde formået at få indsgningen – tror jeg – fyldt af mudder og holdt dermed stille en stor del af tiden ved mudderpølen.

Efter endnu en fototime kørte vi tilbage til basen, hvor den stod på storvask – først og fremmest os selv – vi var eller rettere sagt – de var fuldstændig mudret til. Jeg skulle bare have benene vasket.

Vores 2 guider sagde at det havde været en vanvittig sjov tur – også for dem. De var ikke vandt til, at man var ligeglad med at blive beskidt. De sagde at da vi påbegyndte rundturen i mudderpølen, troede de ikke deres egne øjne. Voksne i sammenspænd med børn gå fuldstændig amok, og så have det sjovt sammen – det overgik deres vildeste fantasier.

ATV'eren var ikke længere pæne at se på og trængte til en vask før de kunne udlejes igen. Farverne kunne ikke ses på grund af mudder – fedt.

Efter denne times utrolig hyggeligt samvær blev vi kørt tilbage, hvor stemningen hos alle var helt i top – fantastisk – og det er her jeg føler jeg gør en forskel.....

Velkommen derhjemme blev vi alle enige om at gå i havet med tøj på – det kunne ikke gå galt – tøjet hos alle lignede jeg ved ikke hvad.

Igen havde vi alle en fed oplevelse, hvor vi legede med en bold og havde det hyle skægt. Alle gav den fuld gas med det resultat at rigtig mange efterfølgende blev rigtig godt trætte.

Jeg fik mig en lille lur og efterfølgende gik jeg en dejlig lang tur langs stranden – jeg trængte til lidt ro og få bearbejdet tankerne omkring mit maveproblem og tankerne om at jeg skulle indlægges, da jeg stadig ikke følte at medicinen hjalp ret meget. En smule kunne jeg, med god vilje, dog spore, men syntes der endnu var meget lang vej.

Til aften gik vi igen på restaurant, hvor jeg fik et fantastisk salatfad med ris og spiste faktisk det hele – helt fantastisk. En rigtig god aften med meget god mad og masser af regn – løb hjem i mellem regndråberne.

Tirsdag den 7. juli 2009

Havde en rigtig god nats søvn – og var klar til en ny dag, efter rigtig meget regn. Vejret var perfekt og vi havde besluttet os for at køre tidligt. Turen skulle gå til Sa Kaeo via grænsen til Cambodja, hvor der skulle handles ind.

Hvad der kom som en kæmpe overraskelse var at Daj og Djap gerne ville med os, selvom det var lidt af en omvej for dem, men de syntes det nu var så hyggeligt sammen med os alle, og selvfølgelig var det OK.

Vi havde en god tur nordpå, hvor alle selvfølgelig sov – selvom det ikke kan komme på tale, men jeg har bevist.

I grænsebyen var der meget varmt – og Jesper og jeg opgav ret hurtigt det at trave rundt. Vi gik tilbage til Jut's bus, som jeg havde fået en ekstra nøgle til. Hurtigt mødte Mæe Liam, Daj og Djaop også op omkring bussen.

Vi havde fundet en rigtig god skyggeplads – hvilket brillesælgeren også havde set. Jeg blev selvfølgelig kontaktet – og prisen var bare billig – ifølge brillesælgeren. Jeg råbte til Daj og forklarede at han forlangte 1.000,- Bath for et par solbriller. Daj fik nærmest det hele galt i halsen da han fik meddelelsen, og forklarede brillesælgeren at vi max ville betale 100,- Bath for et par. Jeg kunne se at brillesælgeren – indeni rasede af raseri – bad luck.

Herefter ankom der endnu en brillesælger – en fantastisk sød og pæn thai pige, som fik prisniveauet at kende. Det endte med at jeg købte 3 par solbriller mere + 1 livrem – hun var bare ikke til at stå for – en dejlig og sød pige.

Efter at alle var samlet var vi klar til at skulle køre igen – men Jut manglede. 2 opkald og Jut var klar – han havde også været på udsalg – skal jeg love for.

Vi kørte tilbage mod Sa Khao, hvor vi blev stoppet af militæret og bussen eftersat med hensyn til personer. Denne episode var dog hurtigt overstået og vi kunne fortsætte.

I Sa Khao havde vi lidt besvær med at finde vores hotel, men langt om længe fandt vi et som levede op til vores krav. Atchara bestilte 5 værelser til os alle – der var et stort ”ryk ind”.

Adressen er:

PP Hotel & sport Club

10 Tesaban 2 Rd., Sakaeo District

Sakaeo 27000

Tel.: 037-220-633 eller 037 – 220 – 636

Hjemmeside: pphotel-sakaeo.com

Desværre var poolen lukket på grund af en ulykke, men baren dernede var ikke lukket, så jeg fik mig en kold øl, medens Atchara og Jut tog ind i byen for at hæve penge.

Servicen var helt i top og vores aftensmad var ligeså. Daj og Jut gik ombord i en flaske Whisky, og jeg havde en rigtig god snak med dem. De andre havde fortrukket sig.

Daj og Jut fortalte om deres dage sammen med Natasja og Patricia og at det også for dem havde været en fantastisk dejlig oplevelse – og ikke kun for dem – men for hele Bandan. Her var pludselig 2 dejlige, søde, åbne og imødekommende piger fra Danmark, og som jeg tidligere havde sendt følgende til Jut: Please Jut – take care for these girls.

Både Daj og Jut kunne garantere mig at pigerne ikke havde været i "fare" på noget som helst tidspunkt, og havde set det som en opgave at passe på disse 2 dejlige piger, grundet mit kendskab til dem. At Daj så også havde set en af dem i ikke ret meget tøj - gjorde ikke sagen ringere ;-)

Det lykkedes Daj at blive godt fuld og træt inden sengen kaldte. Det havde været en fantastisk hyggelig aften.

Onsdag den 8. juli 2009

Sov sammen med Jesper, der endnu ikke har lært at ligge stille i en seng, måtte jeg sande. Alle var faktisk tidligt oppe.

Efter en gang rigtig god amerikansk morgenmad, skulle vi have afregnet for det hele, og Atchara havde meddelt Jut og Daj at de selv skulle betale for deres Whisky, hvilket jeg fik omstødt. I det her budget betød 1 flaske Whisky ikke det helt store.

Da Atchara kom tilbage var hun et stort spørgsmålstegn – 5 værelser, aftensmad til os alle, drikkevarer og morgenmad – kostede lige knap 6.000,- Bath.

Dog skal lige nævnes at Whiskyen var gratis – det var hotellets gave til os.

Herefter kørte vi mod Korat, hvor vi skulle i Zoo og vandland.

Velankommen startede vi med Zoo, som var meget spændende, og på et tidspunkt hvor vi så slanger – kunne jeg ikke lade være. Først gik det ud over Daj og efterfølgende Renu. Jeg lod en tynd pind køre ind over deres fødder og hold da kæft hvor de skreg af skræk og angst.

Da jeg gjorde det ved Renu sagde jeg til Jut – nu skal du se – og Jut skreg af grin – Jut har et fantastisk dejlig grin.

Der var ikke den store interesse for vandlandet, men Jesper kom derind – og hold da op – der var propfyldt af mennesker – grundet den store Buddha dag – som lige nøjagtig er den 8. juli. Jesper fik sig afkølet lidt og derefter gik turen videre mod Bandan. Dog skulle vi lige først have lidt frokost, som foregik ved en af de store tankstationer. Maden her var rigtig god.

Velankommen derhjemme fik vi hurtigt tømt bilen og Mæo og Djap startede med at vaske tøj. Der var fuld knald på alle steder.

Jeg fik importeret alle billeder til PC'en og håbede at jeg kunne brænde en fornuftig CD – hvilket ikke lykkedes. Jeg tror ikke min brænder virker optimalt.

Torsdag den 9. juli 2009

Kl. 06.15 var jeg oppe og startede selvfølgelig med lidt kaffe. Dagen skulle bruges til ren afslapning. Atchara tog til Chatturat for at indsætte penge for Mæo og Daj. De havde mange kontanter efter at have solgt rigtig mange grise. I den forbindelse fik jeg Atchara til at indsætte ekstra 10.000,- Bath på Daj's konto – min gave til Daj for alt hvad han gjorde for os.

Daj og Djap tog tilbage til Bangkok og kort tid efter fulgte Renu efter – hun skulle tilbage til Danmark. Lige pludselig var der meget stille igen.

Dagen gik stille og roligt, hvor vi dog var ude og se de lokale fiske – en dejlig flot tur på knallert.

Til aften var jeg nede og besøge Jut, hvilket altid er meget hyggeligt – og her kommer altid mange mennesker.

Fredag den 10. juli 2009

Dagen var ligesom dagen forinden dømt til en stille og rolig dag. Jeg trængte til hvile. Kørte dog Nong Faae og Anun i skole.

Senere på formiddagen kørte vi til Korat, hvor vi havde Sunan som chauffør. Jeg gad simpelthen ikke køre. I Korat startede vi med at få lidt at spise, hvorefter Atchara gik total amok med hensyn til indkøb. Der skulle købes ind til "butikken".

Efter hjemkomst kunne jeg lige nå at hente de 2 frækkerter fra skole, og så snart de ser mig – kommer begge hænder op og det dejlige thailandske "sawa dee".

Til aften ringer jeg til mor og far for at høre hvordan det står til. De har i mellemtiden også modtaget mit postkort fra Sydkorea. De har været i Sdr. Felding med en gris til fryseren og samtidig ordnet haven – dejligt.

Atchara stod om aftenen for aftensmaden til mig – rigtig god ”dansk” mad – lavet og tilberedt i Thailand – lige noget til min ”ødelagte” mave.

Lørdag den 11. juli 2009

Dagen starter meget tidligt, da Atchara vil give ris til munkene. De kommer allerede omkring kl. 06.30 og er en stor oplevelse.

En anden stor begivenhed denne dag er at Nang har fødselsdag og fylder 14 år. Men hele dagen foregår stille og roligt.

Jesper og jeg tog med Mæo ud og forhandlede en pris på den gamle so, hvorefter vi tog på marked. Mæo elsker disse alene ture med os. Alle spørger hende: ”Hvor kommer han fra?” og se hende svare, er en ren fornøjelse – ikke til at misforstå.

Allerede inden aften kommer de for at hente soen og de 3 grise, som må indgå i handlen, for at prisen passer. Samlet pris er 10.000,- Bath for det hele.

Det har været en varm dag – nej ikke varm – helvedes varmt – tør slet ikke gætte på temperaturen, men den er meget høj samtidig med at luftfugtigheden ligeledes er meget høj.

Til aften fik Atchara meddelelsen fra Nang om at det jo var hendes fødselsdag og at hun endnu ikke havde fået en gave – bob – ikke godt.

Jeg sagde straks at hun selvfølgelig skulle have 500,- Bath – hvilket var meget glædeligt. Nang var meget glad.

Søndag den 12. juli 2009

Mæo havde haft en travl nat. Den anden so havde født 5 store grise. Det er helt fantastisk at se den omsorg både so og grise får.

KL. 08.30 var vi alle klar til afgang. Vi var følgende personer:

Mo , Gai, Jii, Nong Faae, Anun, Atcharas mor og far, Nang, Jut og os 4.

Mæo blev hjemme for at passe grisene.

Inden vi kørte havde vi en sjov oplevelse. Pepsi ville ikke være alene hjemme med Mæo og hoppede op i bussen – og ville bare ikke ud – det lykkedes dog til sidst.

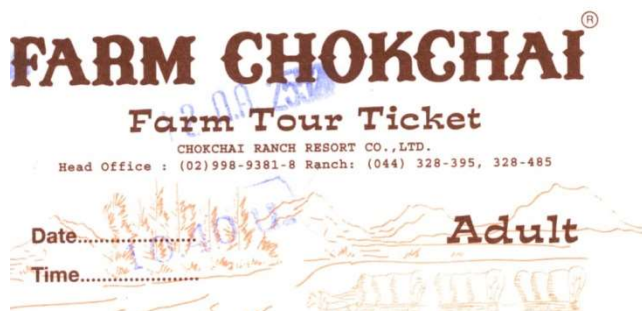
Vi skulle besøge "Farm Chokchai", hvor man dagligt maler 2.000 køer, 3 gange dagligt. Der er omkring 5.000 dyr på stedet og området er på ca. 20.000 hektar.

Jeg glædede mig helt vildt til dette besøg.

Dernede skulle vi møde Atchara's klassekammerat og familie, som vi tidligere havde mødt i Bandan. Og de stod klar 4 personer.

Nu skulle have 17 billetter og dermed var vi inde.

A 322134

Vi skulle starte med at se en film med hvordan det hele startede, hvilket var enormt spændende. Herefter skulle vi se malkestalden og eget mejeri. Farm Chokchai har også eget slagteri, som vi dog ikke så. Malkestalden var ud over al forventning – køerne blev konstant spulet og vasket og pladsen var nærmest klinisk ren – en kæmpe oplevelse.

Herefter kørte vi rundt i det gigantiske område og det var en fantastisk oplevelse at opleve turisme og erhverv fungere sammen, og jeg skal love for at det var lykkedes – et rigtig fedt sted, som varmt kan anbefales.

Nu skulle der spises – og vi kunne vælge mellem at spise på Chokchai eller en anden meget berømt restaurant, som Atchara's veninde kendte – vi valgte det sidste.

Og hold da op, hvor maden her var god. Den gamle indehaver kom på et tidspunkt ud til mig for at høre om maden var OK. Jeg fik en lille snak med ham og det viste sig at han havde været i Danmark i 1969 og havde følgende ord at sætte på Danmark: "A wonderfull beautiful country".

Sønnen kom derefter også ind for at høre de andre om maden var OK – hvilket er første gang jeg har oplevet dette. Men jeg må også erkende at vi aldrig før har spist for så mange penge – godt 5.000,- Bath, men maden var det værd – helt fantastisk.

Herefter kørte vi ud til Khao Jai, hvor vi skulle se en vingård – desværre var sidste rundvisning foretaget den dag, så det nåede vi ikke. Men jeg fik da købt 2 flasker rigtig god hvidvin til 1.250,- Bath pr. flaske. Den dyreste hvidvin jeg nogen sinde har købt.

Efter denne pause i bjergene gik turen direkte mod Bandan, hvor vi dog holdt forbi det lokale marked, inden vi var helt hjemme efter en dejlig dag – med mange oplevelser.

Til aften fik jeg åbnet for den ene flaske hvidvin – helt kanon – og så skulle Atchara's mor selvfølgelig også smage.

Mandag den 13. juli, tirsdag den 14. juli og onsdag den 15. juli 2009

Mandagen startede meget tidligt – før kl. 06.00 og der skulle ikke ske noget som helst den dag – andet end ren afslapning, hvilket også lykkedes.

Om tirsdagen kørte Mæo, Atchara og jeg ud for købe træ hos en politimand – han havde nogle gode forbindelser. Kontakten var kommet i stand til munkefesten. For omkring 10.000,- Bath kunne en stor del af huset blive udskiftet med nye lægter – hvilket var tiltrængt.

Inden vi kunne komme på jagt skulle der lige laves en lapning på den gamle bus. Dette kostede 80,- Bath. Herefter stod den på jagt sammen med Jut og Sunan. Vi skulle ud og skyde duer. Det blev kun til 6 duer den dag.

Hen mod aften havde vi besøg af 3 munke – heriblandt Gåe, som fortalte om livet i templet – meget barske vilkår. Den øverste munk var ikke bleg for at slå – hvis ikke man gjorde som ”befalet”. Gaae havde flere røde striber på sig – men det var OK – de havde forbrudt sig mod gældende regler.

Onsdagen var også en stille dag, hvor der ikke skete så meget. Daj havde dog meddelt os at han ville komme til Bandan for at køre os til Bangkok – han syntes det var synd at jeg skulle køre derned.

Torsdag den 16. juli 2009

Formiddagen gik med at lave mad. Alle havde travlt. Atchara havde tidligere på ugen meddelt Lille skolen, at hun ville give mad. Samtidig havde vi et par aftner i forvejen lavet en aftale med ismanden om at han skulle møde op på skolen. Vi fik en fast pris på kokos is til alle og så kunne de bare spise til der ikke var mere. Vi skulle betale 1.200,- Bath., for dette.

Kl. 10.45 kørte vi op til skolen med maden, hvor ismanden også mødte. Kl. 11.00 begyndte de mindste klasser at indfinde sig. Alle havde fået at vide at de skulle medbringe en tallerken, ske og gaffel.

Hold da op hvor dette initiativ vakte glæde hos både elever og lærere. Da de små var færdige, kom de lidt større børn, og den venlighed man bliver mødt med – kan overhovedet ikke beskrives – helt fantastisk.

Det er utroligt spændende at observere disse børn, som for det første er meget generte – men også meget taknemmelige.

En af lærerne fotograferede til den helt store guldmedalje, og ville meget gerne have et billede af Atchara og mig imellem de spisende børn.

En af lærerne havde Atchara haft, så et eller andet sted betød denne gestus utroligt meget for Atchara. Nu havde hun råd til at give tilbage!

Efter at alle havde fået noget at spise, troede jeg det var slut, men nej – de havde arrangeret den helt store takke afsked til os, hvor en af de store piger personligt læste en tak op for os. Derefter var der 2 lærere der takkede os.

Jeg selv sagde et par bevingede ord på dansk, som Atchara oversatte, om det at gå i skole, selvom det ind i mellem kunne være kedeligt og hvor vigtigt det var at de fik en uddannelse. Alle lyttede spændt, og jeg tror det passede lærerne godt.

Sluttelig takkede alle børnene os og vi blev inviteret til at give mad næste gang vi kom til Bandan. Det havde været en fantastisk bevægende formiddag.

Derhjemme fik jeg en lille morfar.

I løbet af dagen lykkedes det Atchara at ødelægge både strygejern og vandhane, og måtte en tur til Dalat Camping for at handle ind. Samtidig købte de en ny cykel til Nang.

Hun havde selv sparret penge sammen og manglede 300,- Bath, som jeg forærede hende, hvilket virkelig vakte glæde. Hun var bare glad, da de kom med cyklen – en rigtig pige cykel.

Til aften var jeg oppe ved Jut, hvor vi spiste duer og havde en meget hyggelig aften. Blev senere på aftenen afhentet af Atchara på knallert – det med at gå, når det er mørkt – det får jeg bare ikke lov til.

Fredag den 17. juli 2009

Om eftermiddagen kører jeg Jut, på hans dejlige motorcykel, ud til bussen ved skolen. Den har bare en fed chopper lyd – og når jeg kommer stille og roligt kørende, får jeg rigtig mange søde thai smil. Senere på eftermiddagen er det meningen at vi skal på due jagt, men min mave har det ikke godt, og meddeler Jut at jeg bliver nødt til at aflyse.

Senere på eftermiddagen fik vi besøg af 3 lærere fra den Store skole i Bandan. De havde set mig køre rundt i Bandan og lige nu var de for tidligt på den, til at besøge elevernes forældre, og så var det at de tænkte – vi besøger ham den "hvide".

Den ene af lærerne var rigtig god til engelsk, og jeg blev inviteret op på skolen, den kommende uge, hvilket desværre ikke kunne lade sig gøre, da vi skulle hjem om søndagen. Han ville gerne om jeg ville fortælle om Danmark og hvad der kunne have god værdi for eleverne. Invitationen gjaldt også til næste år. Alt i alt en rigtig hyggelig sludder.

Til aftensmad ankom Jut – han ville gerne spise sammen med os, og jeg kan garantere for at han tog fra. Han elsker – ligesom alle andre – Mæo's gode mad.

Omkring kl. 23.00 ankom Daj fra Bangkok.

Lørdag den 18. juli 2009

Allerede kl. 08.00 kørte vi ud for at skyde duer. I dag var det Sunan der fik æren af at skyde, og det blev til ikke mindre end 15 duer.

Hjemme hos Jut, begyndte Jut og knægten at flå duerne – alt i medens vi fik en rigtig god fortrolig snak sammen.

Atchara, Mo, Mæo og Daj var taget til Korat for at handle det sidste ind.

Til aften skulle jeg ned til Jut igen – nu var der fest, og jeg skal love for at det blev til fest. Folk stimedede til, og duerne blev stille og roligt spist. På et tidspunkt var der ikke mere Whisky, og der var ved at nærme sig en krise – jeg var straks på banen – den fikser jeg – jeg løber lige over til den lokale – og så var jeg på vej, men ikke alene, vel at mærke. Daj fulgte med. Jeg fik købt 2 flasker Whisky + ”dansk” vand på kredit, og så kunne festen fortsætte – en fed aften her på falderebet.

Jeg blev kørt hjem af Daj – på Jut’s fede motorcykel. Daj var også klar til sengen ;-)

Søndag den 19. juli 2009

Det var igen den kedelige dag som vi så tit har oplevet – der skulle pakkes, de sidste ting skulle handles ind, og dagen snegler sig af sted. Vi er alle klar til at skulle hjem og hos alle i Bandan er der en trykket stemning over at vi tager af sted igen.

Jeg nåede at få betalt Mæo for vand – vi havde overskredet grænsen for gratis vand.

Omkring kl. 15.30 var det så tid til at sige farvel, og som Jesper bemærkede og sagde: ”Far – Mæe Liam græder – hvorfor?”

En meget bevæget afsked. Herefter tog vi ned til Jut, morfar og mormor. Jut og jeg fik taget pæn afsked på ”danske manerer”, medens min afsked med mormor og morfar tog en drejning. Jeg startede på den thailandske måde – men både mormor og morfar trodsede gældende procedurer – og gav mig deres hånd og et klem. Stærke oplevelser.

Herefter gik det sydpå, hvor vi holdt ind på ChokChai for at spise. Vi fik en rigtig god oksebøf, og for Daj var det første gang han prøvede dette.

Efter denne kanon gode mad, kørte vi videre hvor Daj ringede om hun ikke måtte komme ud i lufthavnen for at sige farvel til os – og det var selvfølgelig OK.

I lufthavnen mødte vi Daj – hvilket var en skøn fornemmelse – hun er bare en sød pige. Nu skulle vi endelig have afregnet med Daj – og hvad skulle jeg give ham – penge havde han fået – men jeg ville gerne påskynde hans hjælpsomhed. Jeg rev min nye Ecco sandaler af og spurgte om vi skulle bytte (klip klapper).

Daj vidste ikke hvad han skulle sige – glæden stod ud af hans øjne – og selvfølgelig ville han gerne bytte – så efter at vi havde fået byttet fodtøj og taget afsked, gik vi ind i lufthavnen. Vi var hurtigt igennem og kunne gå til gaten.

Kl. 00.30 afgik vi fra Bangkok og havde en god nats flyvning – og landede i København omkring kl. 07.00, hvor vi måtte vente til kl. 12.30 før vi kunne komme videre mod Billund.

Bangkok - Copenhagen

First Serving

Shrimps with Gnocchetti Sardi Salad in
Italian Basil Dressing

Chicken in Green Curry with Eggplant

Steamed Thai Hom Mali Rice, Mixed Vegetables Thai Style

or

Braised Beef Slices with Red Wine Sauce

Spaghetti, Roasted Vegetables

French Bread Roll, Butter

Marble Cheesecake

Second Serving

Cut Fruit in Passion Fruit Sauce, Yoghurt

Plain Omelet

Premium Herb Sausage

Fricassee of Oyster Mushroom with Italian Parsley

Vegetable Nugget

or

Mushroom and Cheese Quiche

Pan-fried Bacon

Premium Chicken Sausage, Ratatouille

Soya Bean Roll, Buttered Croissant, Butter, Jam

** For passengers who prefer a light alternative, we suggest a plate of cheese and cold meat.
Please accept our apology if your preference is not available.

I Billund måtte vi åbne samtlige 4 kufferter overfor tolden, men vi havde ikke noget de kunne knalde os på, og derefter gik det i taxi til Sdr. Felding – nu skulle vi bare hjem – efter en lang ferie.

STATISTIK

Jeg har nu været i følgende lande og hovedstæder og fløjet med følgende flyselskaber:

Antal gange	Land	Hovedstad
9	Norge	Oslo
3	Holland	Amsterdam
4	Sverige	Stockholm
1	Belgien	
1	Finnland	Helsinki
?	Tyskland	Berlin
1	Sovjetunionen	Moskva
1	Polen	
1	Grækenland	Athen
1	DDR	
1	Cuba	Havanna
3	Østrig	(Wien)
3	Frankrig	Paris
1	Italien	
1	Spanien	Madrid
1	Jamaica	
3	England	London
1	USA-Florida	
1	Skotland	Edinburgh
1	Burma	
1	Monaco	Monaco
1	Paraguay	
9	Thailand	Bangkok
1	Argentina	
1	Indien	New Delhi ()
1	Estland	
1	Filippinerne	Manila
1	Lettland	
1	Brasilien	Brasilia
1	Litauen	
1	Schweiz	
1	Laos	Vientiane
(1)	Cambodia (grænsen)	
1	Grønland	Nuuk
1	Island	Reykjavik
(1)	Kina (grænsen)	
1	Vietnam	Hanoi
1	Tjekkiet	Prag
1	Nepal	Kathmandu
1	Tibet	Lhasa
1	Ungarn	
1	Singapore	Singapore
1	Malaysia	
1	Hong Kong	Hong Kong
1	Macao	Macao
1	Taiwan	Taipei ()
1	Sydkorea	Seoul
47	Lande	30 hovedstæder

SAS
Mærsk
Cimbrer Air
Sterling
Thai Air
Britania Airlines
Varig
Aeroflot
Cubana Airlines
Fin Air
Lufthansa
British Airways Sunair
Air Greenland
Icelandair
KLM
China Air
Vietnam Airlines
Air China
Austrian Airlines

og har sammenlagt fløjet ca. 418.315 km.

Destination	Land	Antal	Retur	Miles	Km	I alt	Total
Billund-København		17	17	119	220,388	3746,596	7493,19
Århus-København		1		83,2	154,0864	154,0864	154,09
Aalborg-Århus		1		64,8	120,0096	120,0096	120,01
København-Aalborg		1		131,7	243,9084	243,9084	243,91
Esbjerg-København		1	1	139,1	257,6132	257,6132	515,23
Skydstrup-København		2	1	116,5	215,758	431,516	647,27
København-Sønderborg		1		109,5	202,794	202,794	202,79
Karup-København		17	17	126,8	234,8336	3992,171	7984,34
København-Rønne		10	10	84	155,568	1555,68	3111,36
København-Athen	Grækenland	1	1	1186	2196,472	2196,472	4392,94
Billund-Oslo	Norge	2	1	276,6	512,2632	1024,526	1536,79
Notodden-Billund		1		238,3	441,3316	441,3316	441,33
København-Helsinki	Finland	1		504	933,408	933,408	933,41
Helsinki-Moskva	Rusland	1		622	1151,944	1151,944	1151,94
Kabarovsk-Leningrad	Rusland	1		3349	6202,348	6202,348	6202,35
Leningrad-København		1		617	1142,684	1142,684	1142,68
København-Bangkok	Thailand	5	4	4862	9004,424	45022,12	180088,48
Bangkok-New Delhi	Indien	1		1582	2929,864	2929,864	2929,86
New Delhi-London	England	1		3729	6906,108	6906,108	6906,11
London-København		1		545	1009,34	1009,34	1009,34
Billund-Gatwick	England	1	1	477	883,404	883,404	1766,81
Gatwick-Orlando	USA	1		4321	8002,492	8002,492	8002,49
Orlando-Montego Bay	Jamaica	1		631	1168,612	1168,612	1168,61
Montego Bay-Havanna	Cuba	1	1	393	727,836	727,836	1455,67
Montego Bay-Gatwick	England	1		4952	9171,104	9171,104	9171,10
København-Frankfurt	Tyskland	1	1	373	690,796	690,796	1381,59
Frankfurt-Bangkok	Thailand	2	2	4957	9180,364	18360,73	36721,46
Bangkok-Manila	Filippinerne	1	1	1191	2205,732	2205,732	4411,46
Billund-Amsterdam	Holland	2	2	268	496,336	992,672	1985,34
København-Amsterdam	Holland	1	1	348	644,496	644,496	1288,99
Amsterdam-Bangkok	Thailand	2	2	5095	9435,94	18871,88	37743,76
Bangkok-Hanoi	Vietnam	1	1	549	1016,748	1016,748	2033,50
Billund-Frankfurt	Tyskland	1	1	366	677,832	677,832	1355,66
København-Gatwick	England	1	1	545	1009,34	1009,34	2018,68
Gatwick-Sao Paulo	Brasilien	1	1	5128	9497,056	9497,056	18994,11
Sao Paulo-Rio	Brasilien	2	1	186	344,472	688,944	1033,42
Sao Paulo-Foz Do Iguacu	Brasilien	1	1	457	846,364	846,364	1692,73
Sao Paulo-Manaus	Brasilien	1		1476	2733,552	2733,552	2733,55
Manaus-Brasilia	Brasilien	1		1054	1952,008	1952,008	1952,01
Brasilia-Salvador	Brasilien	1		604	1118,608	1118,608	1118,61
Salvador-Rio	Brasilien	1		665	1231,58	1231,58	1231,58
København-Sdr.Strømfjord	Grønland	1	1	1851	3428,052	3428,052	6856,10
Sdr.Strømfjord-Nuuk	Grønland	1	1	171	316,692	316,692	633,38
København-Rekjavik	Island	1	1	1173	2172,396	2172,396	4344,79
København-Prag	Tjekiets	1	1	357	661,164	661,164	1322,33
Bangkok-Katmandu	Nepal	1	1	1218	2255,736	2255,736	4511,47
Lhasa-Katmandu	Nepal	1		402	744,504	744,504	744,50
København-Wien	Østrig	1	1	474	877,848	877,848	1755,70
Wien-Bangkok	Thailand	1	1	4567	8459	8459	16918,00
Bangkok-Singapore	Singapore	1	1	877	1624,204	1624,204	3248,41
Bangkok-Hongkong	Kina	1	1	1048	1940,896	1940,896	3881,79
Bangkok-Taipai	Taiwan	1		1342	2486	2486	2486,00
Taipai-Seoul	Sydkorea	1		800	1481,6	1481,6	1481,60
Seoul-Bangkok	Thailand	1		1977	3662	3662	3662,00
I alt fly-kilometer							418.315